WEEKBLAD

4 frank per nummer.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 534. — 22 JUNI 1950. — 24 BLZ.

Grens-mysterie

OP ZEKERE MORGEN AAN DE FRANS - BELGISCHE GRENS...

CAFÉ FRANÇAIS

NIETS AAN TE GEVEN ? ZOU JE DE KOFFER NIET EVEN WILLEN OPEN-MAKEN ?

NOG ALTIJD OP ZOEK NAAR VERDOVENDE MID - DELEN ?

MMM

IN ORDE ! U KAN DOOR !

DANK U !

DEFECT ?

FLOPS FLOEP PAF

'N VUILTJE IN DE BENZINE... DE TOEVOER IS VERSTOPT...

IK KAN MISSCHIEN HELPEN IK BEN WERKTUIGKUNDIGE GEWEEST !

NEEN ! HET IS AL IN ORDE !

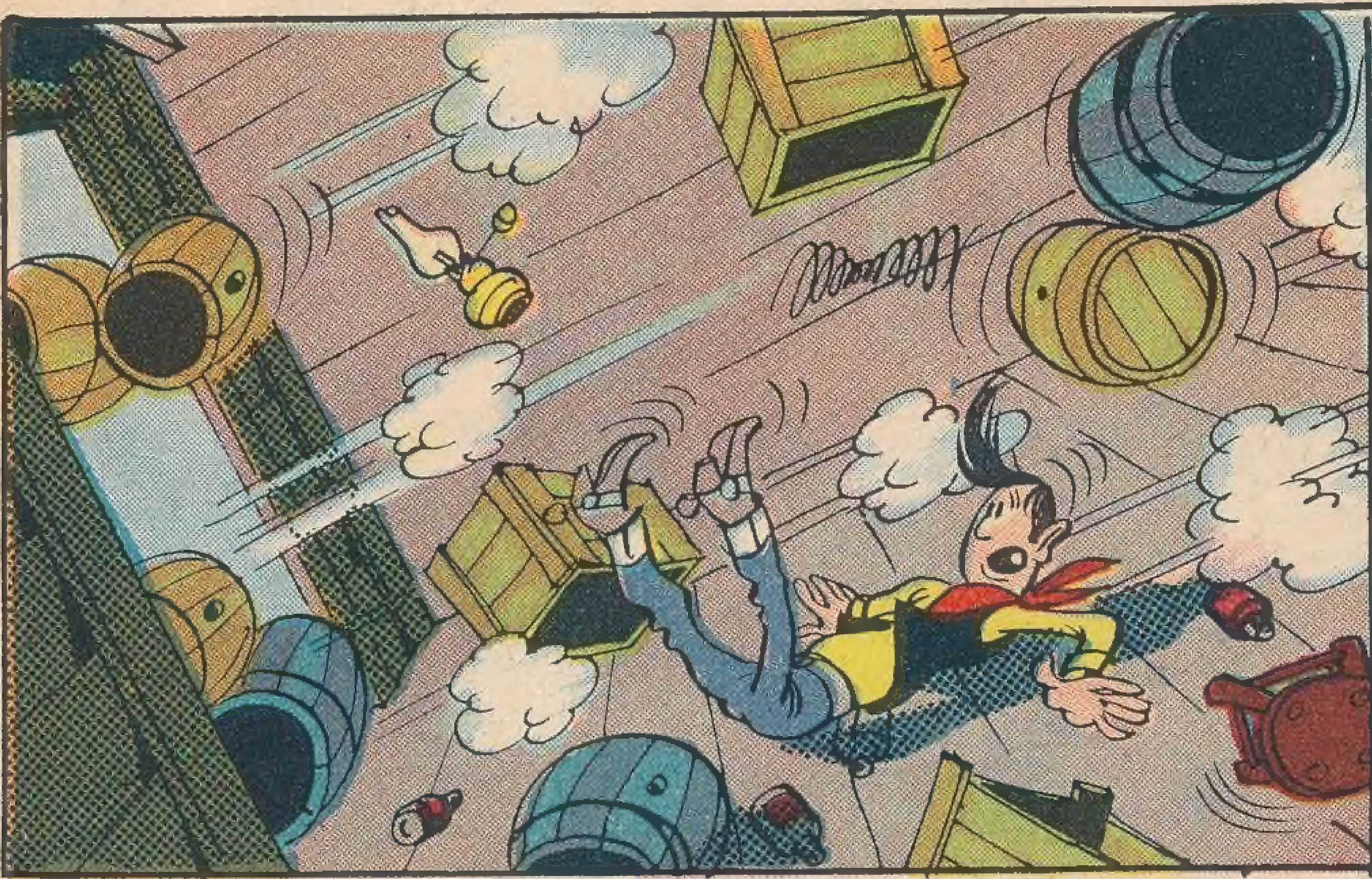
IK KEN DIE DINGEN ALS MIJN BROEKZAK ! EN...

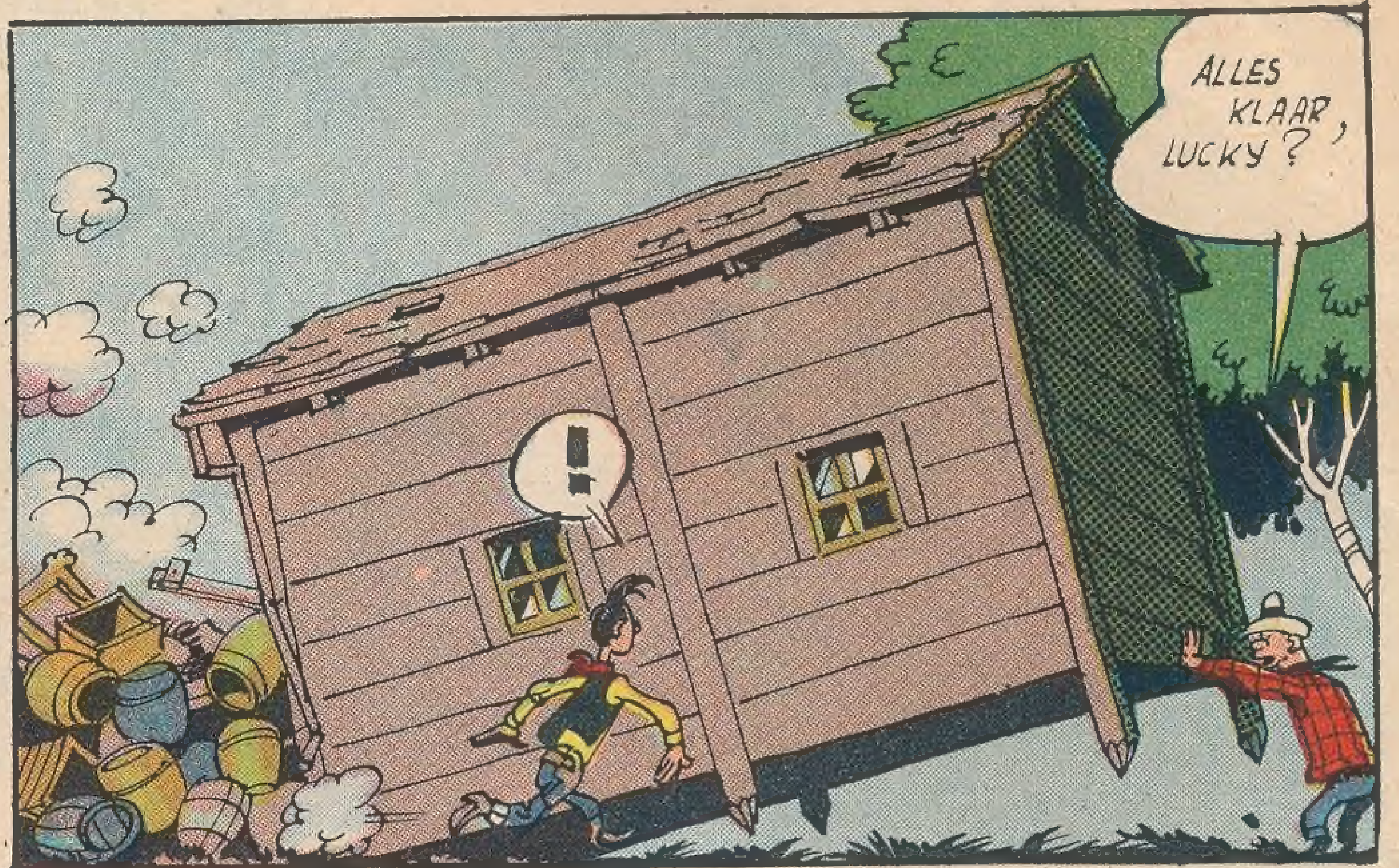
IK ZEG U DAT HET AL IN ORDE IS ! IK KAN UW HULP MISSEN !

O ! LAAT 'NS KIJKEN ! EEN DUBBELE CARBURATOR ? EN ZO VREEMD GEPLAATST, DIE TWEEDE ? WEER EEN AMERIKAANSE NIEUWIGHEID ?

LUCKY LUKE

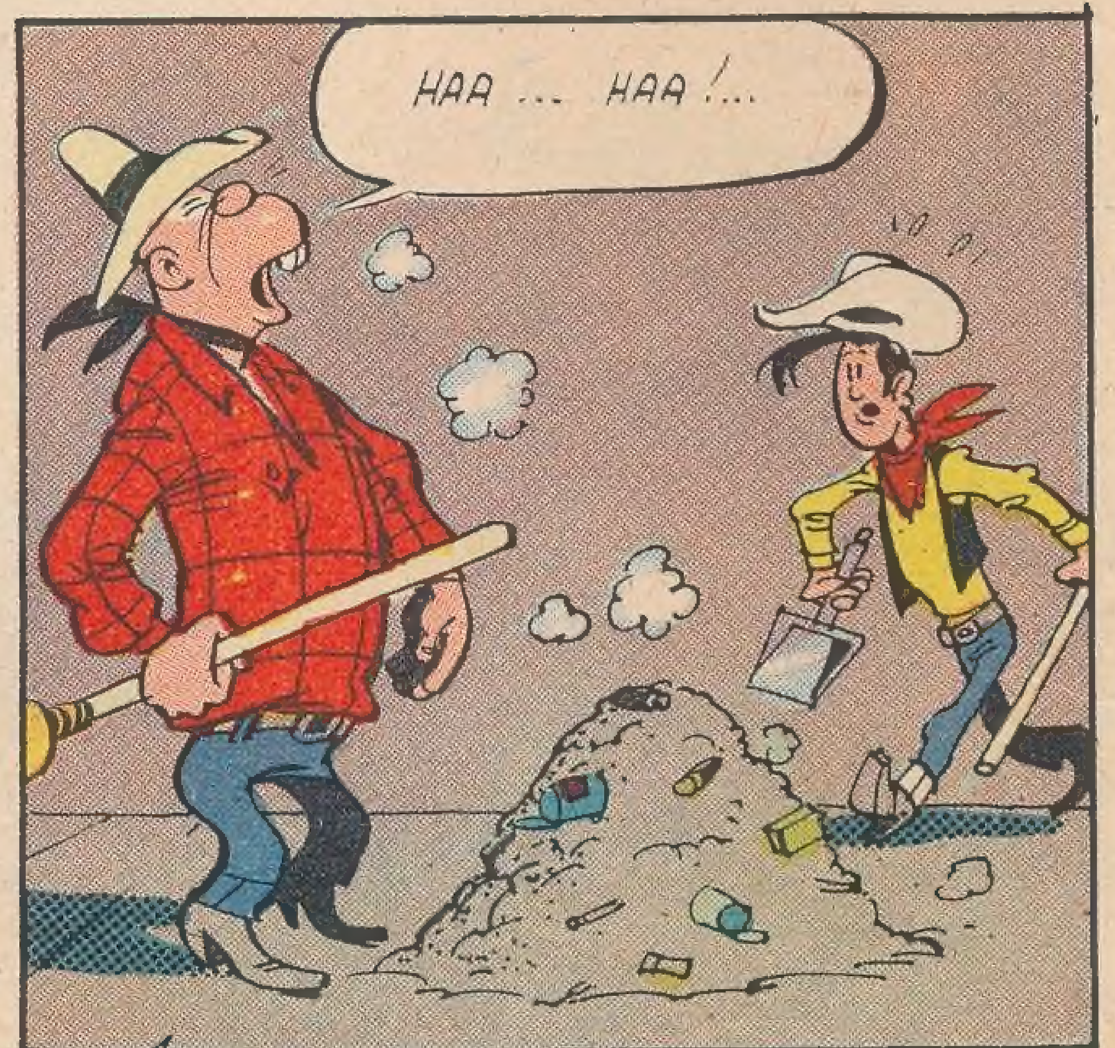
SIMON DE SLAGER HEEFT DE UITDAGING VAN KELLY DE DODER AANVAARD. DE VOORBEREIDINGEN BEGINNEN...

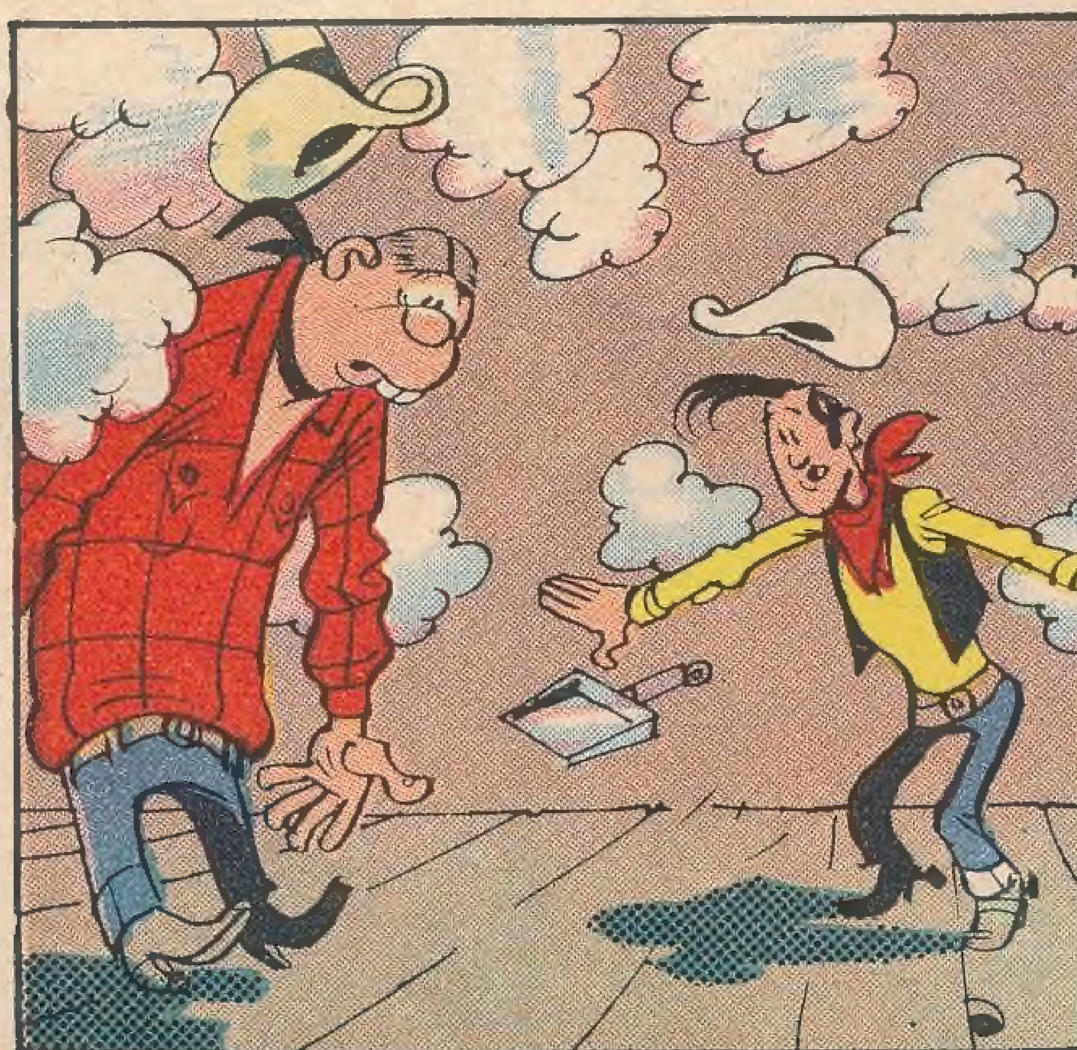

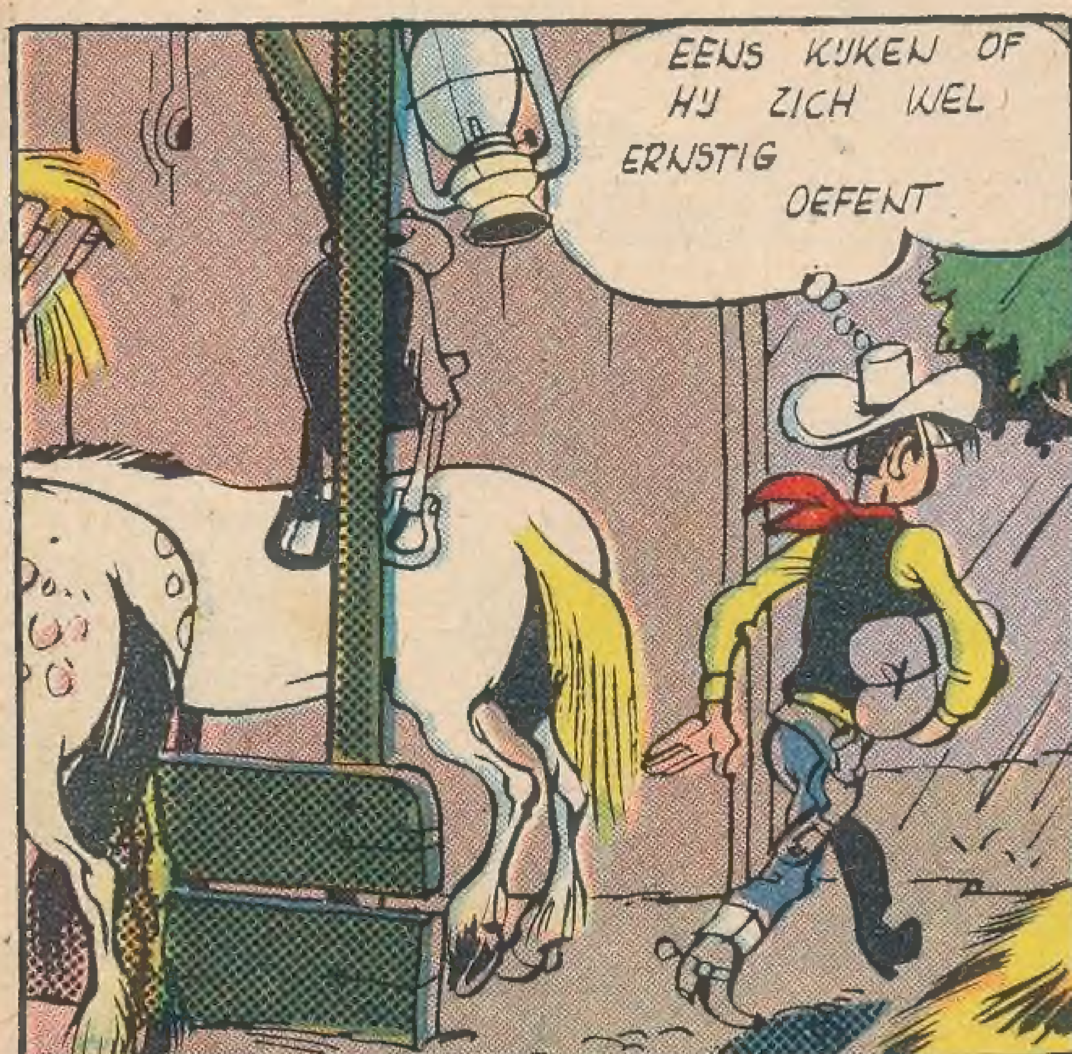

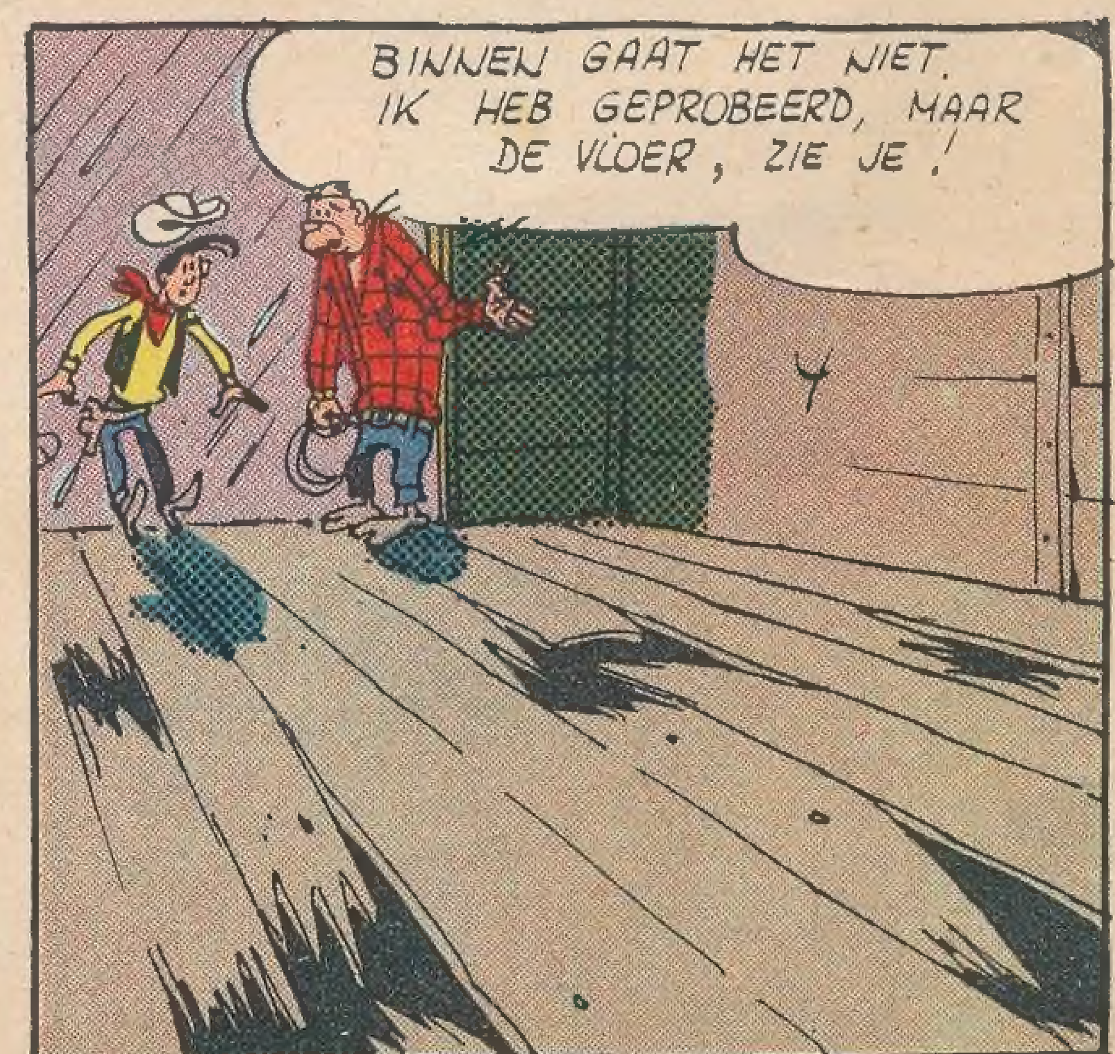

SURCOUF DE KAPERSKONING

NA EEN ERG AVONTUURLIJKE REIS KEERT SURCOUF TERUG NAAR DE MASKARENEN AAN BOORD VAN EEN DOOR HEM VEROVERD SCHIP.

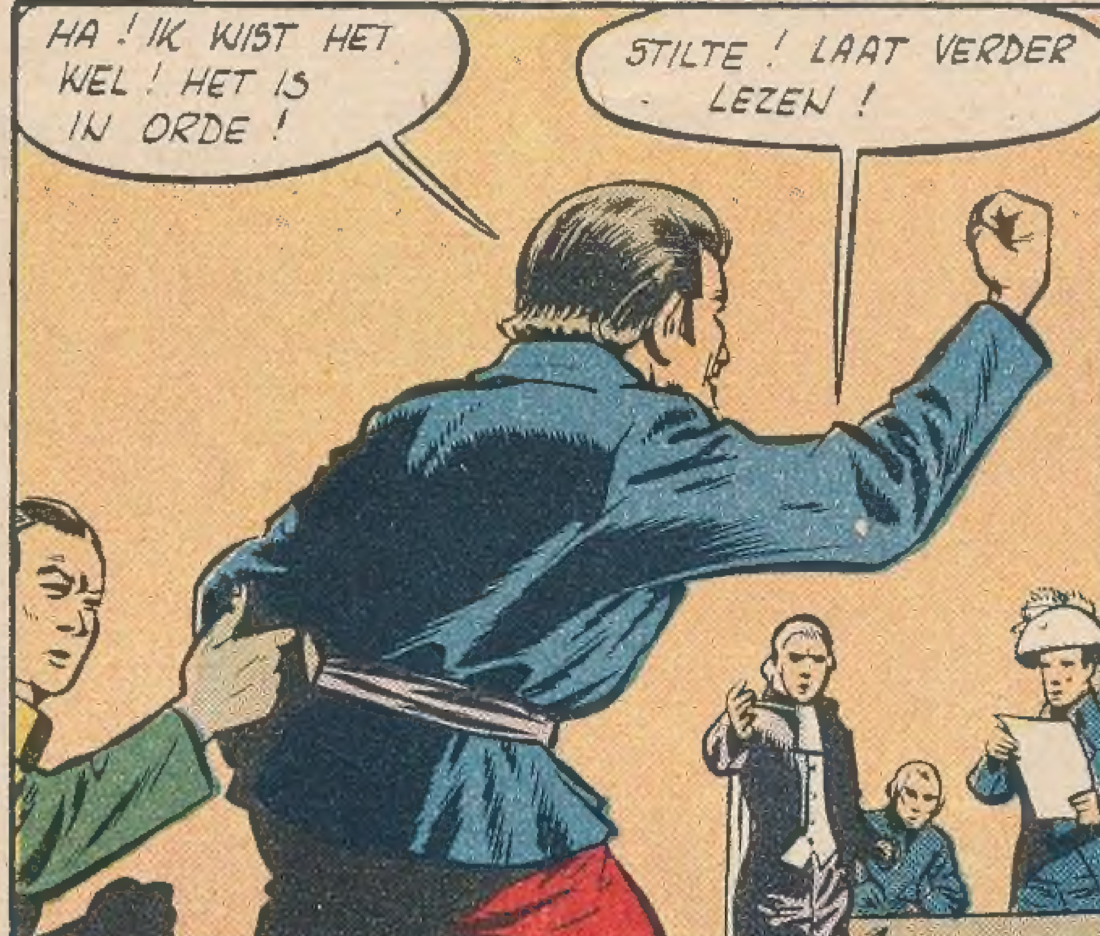

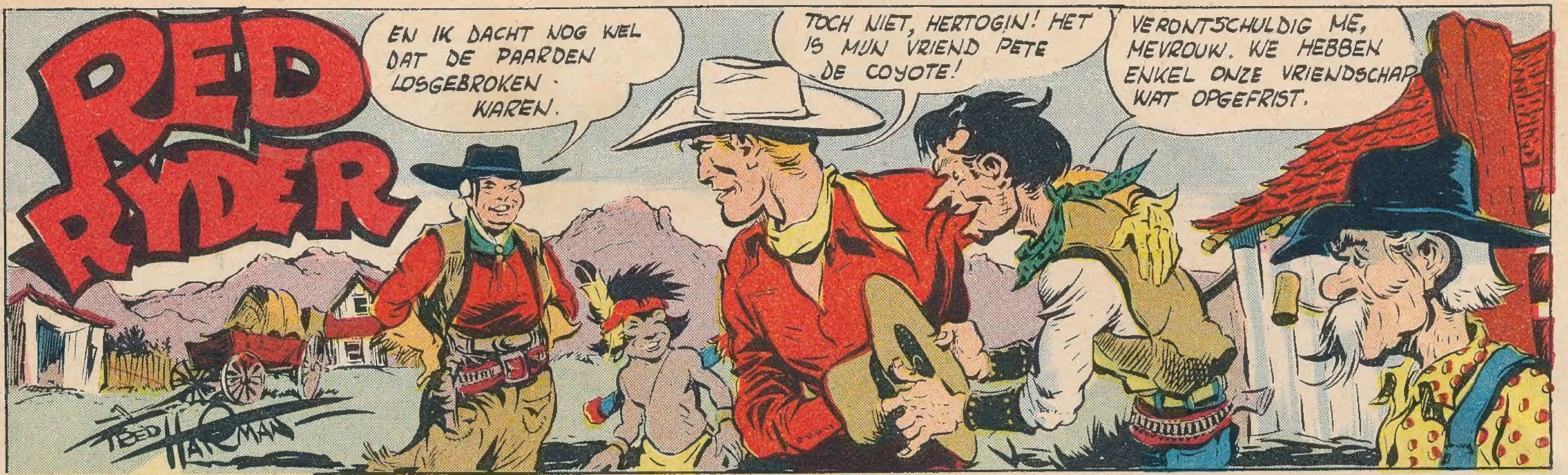

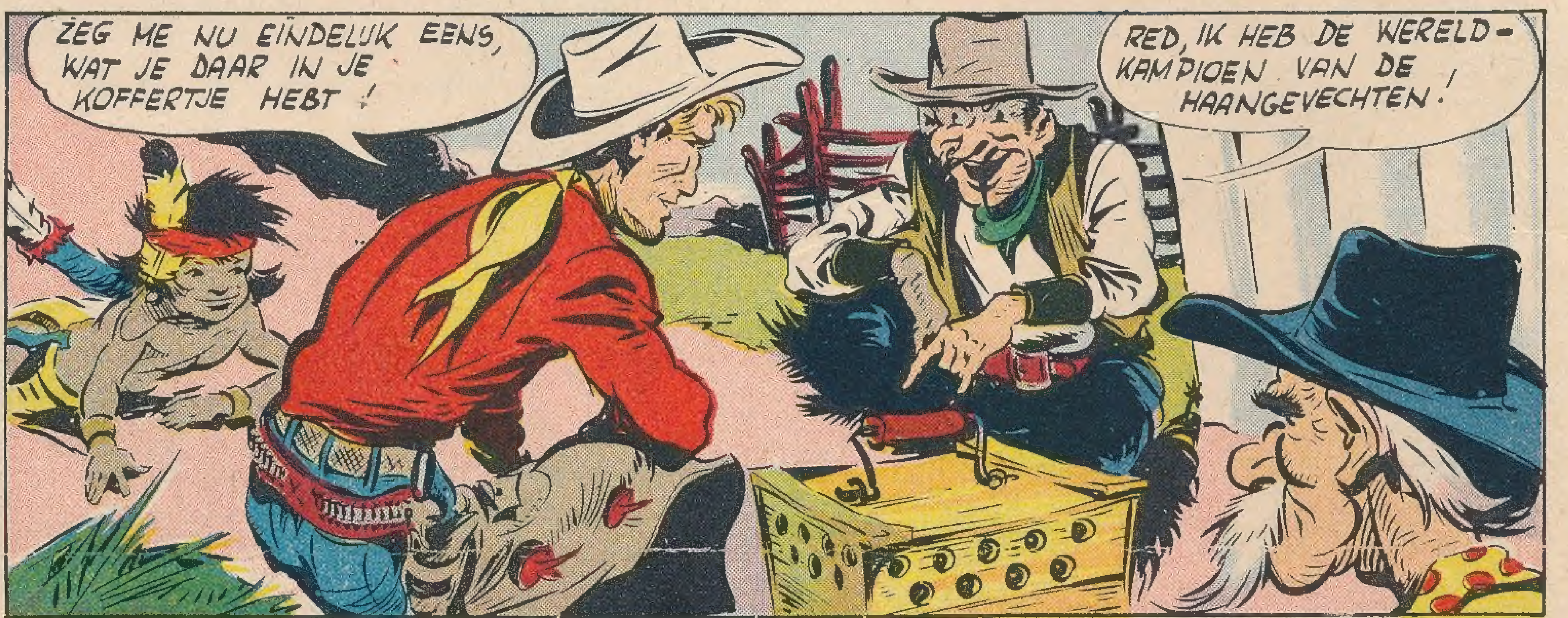

Een bizondere rechtbank : « Tribunal des Prises », onderzocht of de buitgemaakte vijandelijke schepen wel volgens de wet veroverd waren. Als de kaper « wettelijk » gehandeld had, werden die schepen bij opbod verkocht, ten behoeve van de reder en van de bemanning van het vaartuig. In het tegenovergestelde geval werd het schip ter beschikking gesteld van de wettige eigenaars met een vergoeding voor de geleden schade.

Om « wettelijk » een schip buit te maken, moest de kaper over een « kaperbrief » beschikken. Surcouf had die « kaperbrief » echter niet gekregen, onder voorwendsel, dat de bevoorrading alle schepen opeiste en er dus niet aan kapen kon gedacht worden. Surcouf was enkel in het bezit van een vergunning om zich te verdedigen als hij aangevallen werd.

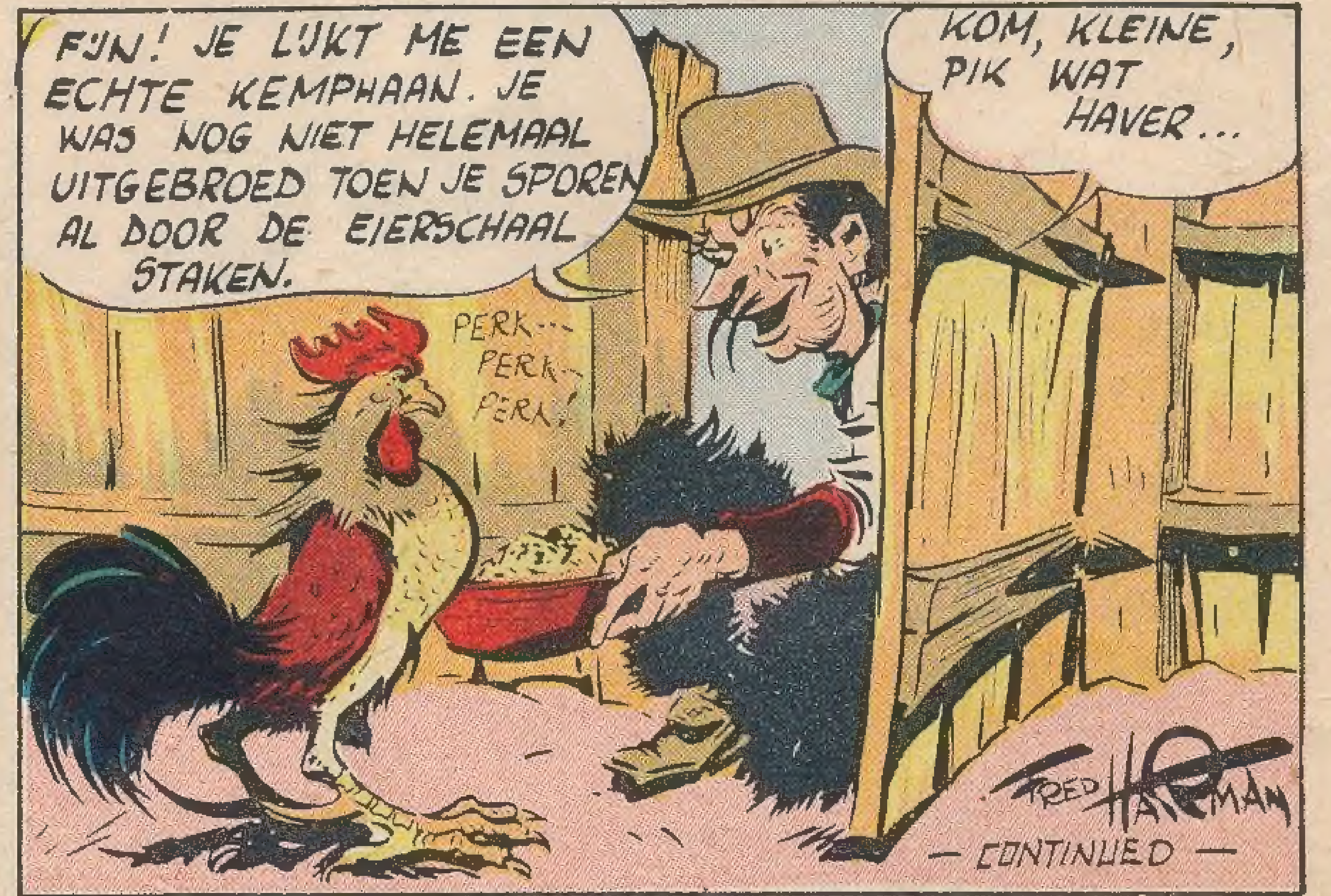

Even kennismaken met de schrijver van « DE LEEUW VAN VLAANDEREN »...

Het was een goed idee van die Robbedoesrakker ons te vragen of we hem wat meer konden vertellen over Hendrik Conscience, de schrijver van « De Leeuw van Vlaanderen ».

Wisten jullie dat Hendriks vader een Fransman was ? Hij was herkomstig uit Besançon maar huwde een Kempisch meisje. Zij was het die de kleine ziekelijke Hendrik uren lang verhaaltjes vertelde, hem de taal leerde van het volk dat hij later zo zou liefhebben en meteen de grote verteller in hem wakker riep.

Meer dan 100 werken gaf hij uit. — « De Leeuw van Vlaanderen » is zijn meesterwerk. Door dat boek leerden de Vlamingen opnieuw hun groot verleden kennen en werden ze er zich van bewust dat zij voor geen enkel ander groot volk moesten onderdoen. Het werd de eerste stap naar een nieuwe nationale bewustwording.

Maar niet alleen in Vlaanderen en Nederland werd dit boek met enthousiasme begroet. Er zijn weinig Europese talen, waarin het niet werd vertaald.

Hendrik Conscience heeft het niet altijd gemakkelijk gehad in zijn leven. Zoals ieder groot mens kende hij veel afgunst en vijandschap. Nadat hij als vrijwilliger aan de Belgische Revolutie van 1830 had deelgenomen, werd hij vertaler bij het Provinciaal Bestuur. Daarna moest hij proberen zijn kost te verdienen als... tuinier. Nadat hij nog griffier van de kunstacademie en arrondissementscommissaris was geweest werd hij eindelijk conservator aan het museum voor Schone Kunsten te Brussel.

Zijn bekendste werken zijn : De Leeuw van Vlaanderen, Jacob van Artevelde, De Kerels van Vlaanderen, De Loteling, Baas Ganzendonck en Wat een moeder lijden kan.

Zijn grootste eer is het, dat men van hem zeggen kan : « Hij leerde zijn volk lezen ».

RODE VLEUGEL en de Maleise Kris

(32)

KORTE SAMENVATTING. — In zijn strijd met de Maleise Kris heeft de Grote Baas van de Rode Vleugel zich met zijn jongens en nieuwe helpers naar het binnenland van Borneo begeven. In groepjes rukken ze op naar de tempel, waar de Maleise Kris zich schuil houdt en zijn hoofdkwartier heeft opgeslagen. Het groepje van Henry dringt de tempel binnen. Ze gaan een gevecht in regel aan met de Maleise Kris...

Een man van de Maleise Kris probeerde uit de benedenverdieping naar boven te komen, om de wachten te gaan helpen.

Nu was de strijd in volle gang. Henry vroeg zich af, of de Grote Baas de echo's van de onderaardse strijd zou horen. Hij vroeg zich af, of hij de mitrailletten zou horen ratelen en de sirene huilen. Hij keek op zijn horloge. Het zou nog een half uur duren, voor de Grote Baas aanviel, tenzij hij iets gehoord had. Hier beneden, bij het licht der electrische lampen, was het klaar als bij daglicht, maar daarboven, in openlucht, zou de schemering nu wel ingetreden zijn. De vage schemering van de jungle, die de Kelabieten-krijgers zou toelaten, naar de tempel te sluipen en tot de aanval over te gaan, zonder dat ze weggemaaid werden door de wakende mitrailleuzen van de Maleise Kris.

Een enkel ogenblik vroeg Henry zich af, of de Kris de electrische stroom niet zou afsnijden, om hem dan in het donker aan te vallen.

Maar kom, ze zouden wel zien.

Intussen scheen de vijand er zich nog altijd niet goed rekenschap van te geven, wat er precies gebeurd was. Groepjes mannen kwamen te voorschijn aan het ander uiteinde van de gang en werden meedogenloos neergemaaid door de mitrailletten der Chinezen.

Andere groepjes kwamen op handen en voeten uit de bovenverdieping aangeslopen en botsten in hun haast bijna tegen de barrikade aan. Twee keer gaf Henry het bevel, niet te schieten, en schreeuwde de vijand toe, zich over te geven. Het stuitte hem tegen de borst, mensen te doden, al waren 't dan ook de grootste schurken van de wereld, zonder hen een kans te geven om een nieuw leven te beginnen. Maar de zwarte en rode krissen waren hardgekookte lui, die, inplaats van te gehoorzamen, hun revolver trokken of de plaat poetsten.

In beide gevallen werden ze neergeschoten.

Toen kwam er stilaan wat meer orde in de gelederen van de aanvallers. Men voelde, dat de staf de ligging van de vijand ontdekt had en de situatie nu meester was.

— Nu, legde Henry uit, moeten we er voor zorgen, dat we stand houden. We hebben hun strijdkrachten in twee stukken gesneden en op die manier zullen we de taak van de Grote Baas verlichten.

Ergens in een hoek kwam een granaatwerper in actie, doch de granaten vlogen de dwarsopening van de gang voorbij en ontploften een eind verder. Er werden zelfs protestkreten gehoord.

Henry had een uitstekende plek gekozen. De vijand kon hen niet onverhoeds overvallen, kon hen niet benaderen en wat de granaten betreft, het was bijna uitgesloten, dat er een tegen de muur tegenover hen zou afketsen en in de barrikade vliegen. De Rode Vleugel van zijn kant hield heel de gang onder schot.

De gang begon langzamerhand vol bijtende rook te hangen van het vele schieten, doch het fort was uitstekend geventileerd, zodat er voor de jongens van de Rode Vleugel niet het minste gevaar van verstikking bestond.

De Maleise Kris was er de man niet naar, om zich netjes in de luren te laten leggen. Henry wist dat heel goed en hij wachtte gespannen op de listen, die zijn sluwe vijand zou verzinnen.

Aan het uiteinde van de gang, die naar de benedenverdieping leidde, kwam een groot, geblindeerd schild tevoorschijn, waarachter een troepje mannen van de Maleise Kris hadden postgevat. Het schild kwam langzaam naderbij.

Henry floot tussen zijn tanden en fronste de wenkbrauwen. Tegen zo'n pantser konden ze met hun mitrailletten niets uitrichten. En als de vijand dicht genoeg naderbij kon komen, zouden ze de Rode Vleugel gemakkelijk kunnen uitroeien met vlammenwerpers of granaten, zonder dat ze zelf enig gevaar liepen.

Hij riep Tan bij zich en zei :

— We moeten die geblindeerde plaat absoluut tot stilstand brengen.

Tan glimlachte geheimzinnig en antwoordde :

— Wees gerust, ik heb het nodige.

Henry zag Tan z'n voorbereidselen treffen. Dan boog de Chinees zich even buiten de barrikade en wierp een rond voorwerp op de vloer, ongeveer even groot als een ei, dat de hellende gang afrolde en tenslotte in de rookslierten verdween.

Mitrailleuzekogels floten Tan om de oren. Hij trok zich haastig achter de barrikade terug.

— Wat is dat ?

— Tijdgranaat. Ik hoop, dat ze ontploft, als ze er net over lopen.

Door een gat in de barrikade sloeg Henry de plaat gade, die steeds vlugger en vlugger naderbij kwam. Hij voelde, dat de mannen van de Maleise Kris, die achter de plaat voortslopen, zich volmaakt veilig achtten en maar één zorg hadden : de vijand zo vlug mogelijk uit te roeien, te vernietigen.

Toen werd de gang plots door een steekvlam verlicht. Een doffe knal galmde door de gaanderijen en Henry zag, hoe de plaat omsloeg. Er achter lagen een twintig mannen

De kogels floten zo laag langs de gro nd dat het een echte kogelregen was.

van de Maleise Kris te kronkelen en te jammeren.

De granaat van Tan was midden in het groepje ontploft en nu deden de mitrailletten der Chinezen het laatste werk.

Enkelen slaagden er in zich kruipend te redden. Midden in de gang, naast de omgeslagen plaat, lagen de anderen, roerloos, als een symbool der eerste nederlaag van de Maleise Kris.

Henry keek op zijn horloge. Nog tien minuten en dan zou de Grote Baas aanvallen. Op het ogenblik waren de Kelabieten uit het bos in de richting van de tempel aan het sluipen.

Telkens als de mitrailletten even zwegen, trachtte Henry de geluiden van boven te beluisteren. Maar alles bleef stil.

Plots gingen alle lichten uit en werden ze in diepe duisternis gedompeld.

— Wat zullen ze nu doen ? mompelde Tan.

— Misschien zullen ze in de duisternis naar ons toesluipen.

— Zullen we bespieders vooruit sturen, die ons van hun komst op de hoogte kunnen brengen ?

Henry dacht een ogenblik na en schudde dan het hoofd :

— Te gevaarlijk ! Als ze de lichten opnieuw aansteken, worden ze zonder genade afgeslacht.

Kort daarna prees hij zichzelf gelukkig, dat hij het voorstel van de hand gewezen had Een hellichtende straal schoot uit een schijnwerper aan het ander einde van de gang en zette de barrikade van de Rode Vleugel in een verblindend licht. Als hij mannen vooruit gestuurd had, zouden ze onherroepelijk verloren geweest zijn.

De schijnwerper stelde hen voor een nieuw probleem. Zogauw een van de jongens z'n hoofd boven de barrikade of voor een spleet durfde steken, hagelde het kogels, terwijl de vijand volledig verborgen zat achter het verblindende licht. En dat licht kwam langzaam dichterbij en er achter zat natuurlijk een nieuwe bende van de Maleise Kris. Er was echter geen glimp van op te vangen.

— Gooi om de dertig seconden een granaat in de donkere zone, beval Henry. Dat is het enige middel, om hen nog een tijdje koest te houden.

De granaten begonnen regelmatig te ontploffen, met een tussenpoos van dertig seconden.

Twee keer stak Tan zijn mitraillette door een spleet en probeerde te mikken, om de schijnwerper stuk te schieten. Doch zogauw hij maar een tipje van zijn gezicht liet zien, begonnen de mitrailletten te ratelen en toen hij een schampschot aan zijn voorhoofd had opgelopen, gaf hij het tenslotte op.

— Hoeveel granaten nog ? vroeg Henry.

— Er blijven er nog twaalf over.

Twaalf ! Dat betekende precies zes minuten uitstel. De Grote Baas zou niet op tijd komen...

— Gooi niet meer zo regelmatig en met groter tussenpozen.

Henry spitste de oren. Nog steeds geen geluid boven. Had de Grote Baas de aanval opgegeven ? Hij was al over het afgesproken uur ! Of rukten de Kelabieten misschien langzaam verder, onder dekking van de duisternis, zonder dat de wachten hen opmerkten ? Misschien had de Maleise Kris het te druk met het gevecht in de tempel, om zich te bekommeren om wat buiten gebeurde...

HOOFDSTUK XXXIII

HET EINDE VAN DE TEMPEL

Aan de rand van het woud stond de Grote Baas naar de reusachtige tempel te kijken, die zich aftekende tegen de heldere nachthemel.

Een kwartier geleden reeds had hij het bevel tot de aanval gegeven en nog altijd was er niets te horen of te zien. In de tropennacht hoorde hij alleen een vaag en ver opstijgend en neerdalend gehuil en doffe geluiden, als het ontploffen van handgranaten. Binnen in het fort moest er op dit ogenblik hard gevochten worden. Hij dacht aan Henry en aan de negen Chinezen, die daarbinnen opgesloten zaten en een strijd leverden op leven en dood tegen een verpletterende overmacht. Hij klemde de tanden op elkaar, toen hij in zijn keel iets voelde kroppen.

Pas na eindeloze discussies, had hij er in toegestemd, enkele van zijn mannen het hol van de leeuw in te sturen. Zeker, hij had onmiddellijk begrepen, welk groot voordeel er aan verbonden was, enkele mannen in het fort te hebben. Het zou de overwinning tien keer gemakkelijker maken. Maar aan de andere kant stuitte het hem tegen de borst, dat hij enkele van zijn mannen te midden van de vijand moest sturen.

Als hij zelf had kunnen gaan, zou hij het met het grootste genoegen gedaan hebben, want hij waagde liever zijn eigen leven, dan dat van zijn jongens en van de getrouwen, die zich bij de Rode Vleugel hadden aangesloten, om samen de Maleise Kris te bestrijden.

Reeds in de bergpassen was een Chinees omgekomen, een Chinees, die de haven van Sjanghai nooit meer terug zou zien en evenmin de gele oevers van de Yang Tse.

De Grote Baas voelde zich verantwoordelijk voor die dood. Hij was het immers, die hen allen had meegesleept in de strijd. Hij was het, die hen tegen de Maleise Kris liet oprukken. En nu, vandaag, op dit ogenblik, waagden tien van zijn mannen hun leven in een hel van kogels en granaten.

Elke keer als een doffe ontploffing de stilte van de nacht verbrak, voelde hij zijn hart samenkrimpen.

— Maar wat doen die Kelabieten toch ?...

— Ze rukken vooruit, wees gerust !

— We zouden ook moeten gaan.

De Grote Baas verbeet zijn ongeduld.

— Niets aan te doen ! Wij zijn heel wat minder handig in dat nachtelijk sluipen. We moeten de inboorlingen hun gang maar laten gaan.

Weer klonk plots het gehuil, dat Henry gehoord had, toen men zijn bedrog ontdekt had, en toen leek het plots, alsof de tempel in brand schoot. Dicht tegen de grond schoten kleine vlammetjes, als slangentongetjes, te voorschijn, terwijl het geknetter van het mitrailleurvuur aan alle kanten losbarstte.

De Maleise Kris had de aanvallers opgemerkt en had zijn afweergeschut in werking gebracht !

Een enkel ogenblik leek het de Grote Baas, dat ze nooit door deze verdediging konden heenbrenken. Het schieten der mitrailleuzen was zo regelmatig en de kogels floten zo laag langs de grond dat het een echte kogelregen was, waar niemand kon door heendringen.

Toen barstten hier en daar met harde knallen plots gele vuurfonteinen los. De Grote Baas had aan de Kelabieten handgranaten laten uitdelen en Joe en Karel hadden hen uitgelegd, hoe je zo'n granaat in een mitrailleuzennest moest gooien.

Wat Toûnar en zijn mannen betreft, die hadden voldoende ervaring uit hun guerilla-oorlog tegen de Japanners op de Filippijnen, om te weten, hoe ze met zo'n granaat op doelmatige manier moesten omspringen. De mitrailleuzennesten aan de oostkant van de tempel veranderden in een handomdraai in een poel van opspattend vuurwerk, die de nacht verlichtten.

Enkele minuten lang overwoog de Grote Baas de situatie. Nog enkele mitrailleuzen bleven onafgebroken vuren, doch heel het verdedigingsplan was in de war geraakt.

— Nu is het onze beurt. Vooruit !

Gebukt stormden ze de gevechtszone in. Een mitrailleur nam hen dadelijk onder vuur en weer streken de kogels langs de grond. De Grote Baas liet zich vallen en maakte zich zo klein en plat mogelijk. De mitrailleuse zweeg.

(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

DE UREN GAAN VOORBIJ IN HUN DONKERE GEVANGENIS. VERZINNEN PECARI EN ADELAAR TIENTALLEN PLANNEN OM TE ONTSNAPPEN.

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

BEN JE DAAR ABSOLUUT ZEKER VAN, ELSJE? ZAT HET HORLOGE WEL DEGELIJK IN HET DOOSJE?
ZEKER EN VAST! RONNIE WILDE HET ZIEN, MAAR RIK PAKTE HET NIET GRAAG WEER UIT... IK HEB HEM GEVRAAGD OM HET TOCH TE DOEN EN WE HEBBEN ALLEMAAL HET HORLOGE GEZIEN!

VRAAG AAN RIK, OF HIJ EVEN HIER WIL KOMEN.
RIK IS WEG, PAPA. HIJ HAD IN STAD EEN DRINGENDE BOODSCHAP.

IK BEGRIJP ER NIKS VAN! HET PAKJE IS ZEKER NIET GEOPEND OP DE POST, AANGEZIEN HET AANGETEKEND VERSTUURD WAS!

ELSJE HEEFT MIJ ZOËVEN GEZEGD, DAT U ALLEBEI HET HORLOGE IN HET DOOSJE HEBT ZIEN LIGGEN. IS DAT JUIST?
ZEKER, MIJNHEER! IK HEB HET ZELF WEER INGEPAKT!

OP DE MORGEN VAN ELSJE'S VERJAARDAG.
HAAST JE 'N BEETJE, RIK! WE WACHTEN OP JOU!
IK KOM DADELIJK!

HA, BEN JE DAAR EINDELIJK! KIJK 'NS WAT 'N GESCHENKEN!
HEERLIJK!

EN HIER IS ER NOG EEN, ELSJE!
OOOO!

KIJK EENS, PAPA, WAT RIK MIJ GEGEVEN HEEFT! DE LAARZEN WAAR IK AL ZO LANG ZIN IN HEB!
NU BEN JE TOCH ZEKER OVERGELUKKIG! MET ZILVERDRAAD BEWERKTE LAARZEN!

EVEN LATER...
DIE LAARZEN KOSTEN MINSTENS VIJFTIG DOLLAR... WAAR HEEFT RIK DAT GELD VANDAAN GEHAALD?

WORDT VERVOLGD

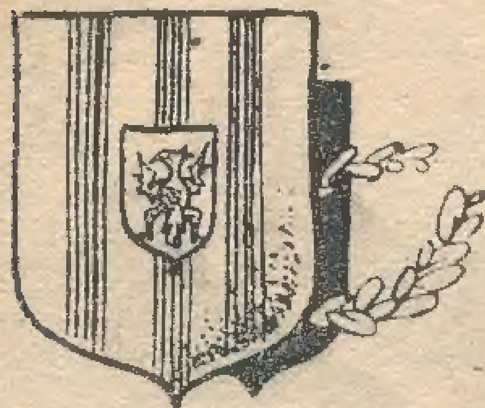
SNUFFELTJE VERTELT OVER...

DE GESCHIEDENIS van OP-SINJOORKEN

Heel de wereldpers heeft enige tijd geleden gesproken over de sensationele ontvoering van Op-Sinjoorken, de Mechelse smijtpop, door de Antwerpse studenten. Zulke grappen, waarbij de burgervaders van twee grote steden gewillig hun rol spelen, worden alleen verzonnen in het vrolijke land van Breughel.

Met dat al is natuurlijk opnieuw de aandacht op deze oude smijtpop gevestigd en spitsen onze rakkers de oren om er meer, ja, het echte over te weten. Welnu, **KAPITEIN FRACAS** uit **Halle** ons Op-Sinjoorken de echte « vuylen bras » of « vuylen bruydegom » dateert van 1644 en hij werd, volgens oude geschriften, vervaardigd « voor leerlyke moralisatie, tot stichtinghe ende deugdlyck vermaeck van de aensienden ».

Van zijn ontstaan af werd de rare kwast in de ommegangen te Mechelen meegedragen. Eerst in 1678 is er in de stadsrekeningen sprake van een zeil om de pop de hoogte in te smijten, tot groter vermaak van de kermisgasten.

Welke betekenis de pop eigenlijk heeft ? Wel, zoals de aanhaling zegt, het volk (lees : het manvolk !) moest daaruit leren, dat brassen in de herbergen voor niets goed is ! In 1680 werden de volgende regelen, de « vuylen bras » (de slechtaard), « de vuylen bruydegom » (die vrouw en haard in steek laat om zijn laatste centen in de herbergen te verbrassen) toegedicht :

« Al die heeft zijn tyt versleten,
in d'herbergh syn gelt verkwist,
dient als Vuylen Bruydt, geseten
't heel jaer in de boerekist,
en te Kermis opgesmeten,
gelyck men desen quant opdischt
VIVat Den CranCken VUYLen
brUYgoM. »

Te eeuwigen dage zouden de brave Mechelaars hun « quant » tot « stichtinghe ende vermaeck » op hun kermisdagen de hoogte hebben ingeslingerd, als daar niet de sinjoor (Antwerpenaar) Jaak de Leeuw geweest was... Maar, zeg ik je eerst in alle eerlijkheid, dat de Antwerpenaren in 1756 een « conterfeytsel » (contre faires ! dus namaak !) van de succesvolle bruydegom hadden gemaakt om dat ook, in hùn ommegang, de hoogte in te zwieren. Dat moet de Mechelaars, die door ons reeds met de spotnaam « maanblussers » werden gezegend, niet bijster bevallen zijn. Komt daar nu het jaar onzes Heren 1775, Dinsdag 4 Juli, het duizendste jubeljaar van de marteldood van Sint Rombout, patroon van Mechelen, volk van heinde en verre in de oude bisschopsstad. Vier maal zal de ommegang uitgaan. Staat daar bij de tweede ommegang 'n Antwerpenaar, Jaak de Leeuw, aan de straatkant. Juist voor zijn neus werpen de vier mannen de oude zatlap de hoogte in maar... kunnen hem niet meer opvangen. Hij komt op Jaak terecht, die hem wil afweren. Maar zo begrepen de Mechelaars het niet ! Zij vreesden een kidnapping ! Het arme leeuwke dat geen leeuwenhart had, werd gegrepen, deerlijk afgeboterd, zodat hij half kreupel geslagen, met gescheurde kleren, zonder hoed of stok, door een huis moest wegvluchten...

Van toen af zou de kwant, maar misschien ook al vroeger, als weerwraak op de maneblusserij, aan de naam Op-Sinjoorken geraakt zijn !

Mechelen bewaart een brief, gericht aan de «heer Schouteth» waarin Jaak de Leeuw zijn beklag doet over de weinig gastvrije behandeling : « Ick stont onder het volck en sagh dat men « het » naer opwaers werpten, en in het vallen sagh ick, dat het naer my quam. Soo heb ick myn arm op geheven om het van my te keeren. Terstont heeft men met stocken seer onvriendelyck geslagen, dat myn armen wel ses weken gelyck lam geweest hebben... »

Ziedaar de ware geschiedenis. Nu bestaan er echter verschillende legenden. De voornaamste dezer gaf aanleiding tot de vrolijke studentengrap. Men vertelt dat de Mechelaars zeer boos waren over de scheldnaam « Maneblussers », hen door de Antwerpse « sinjoren » gegeven. Deze laatsten hadden er des te meer pret in en vervaardigden, om de kroon op het werk van hun spotlust te zetten, een pop **in de kledij van een Mechelaar.** Zij droegen ze ieder jaar mee in hun ommegang door het oude St. Andrieskwartier, en smeten de « Mechelaar » omhoog onder het in Antwerpen bekend gebleven liedje :

Vier mannen met vier mutsen,
Die kwamen aangegaan...
Zij vroegen om te rusten,
Aan 't Schelleken bleven ze [staan.
Sa gelijk !
Sa gelijk !
En laat hem toch niet vallen
Met zijnen neus in 't slijk !
Allegelijk !
Van a één !
Van a twee !
Van a drij !

Er werd ten koste van de goede maanblussers nog kostelijk gelachen, maar dezen zouden zich wreken. Op een dag dat de ommegang weer uitging kwamen zij met duizend man naar Antwerpen. Op de grote markt werd de stoet overrompeld, 't « Maanblusserke » geroofd en in triomf naar Mechelen gebracht, waar 't voortaan Op-Sinjoorken zou heten.

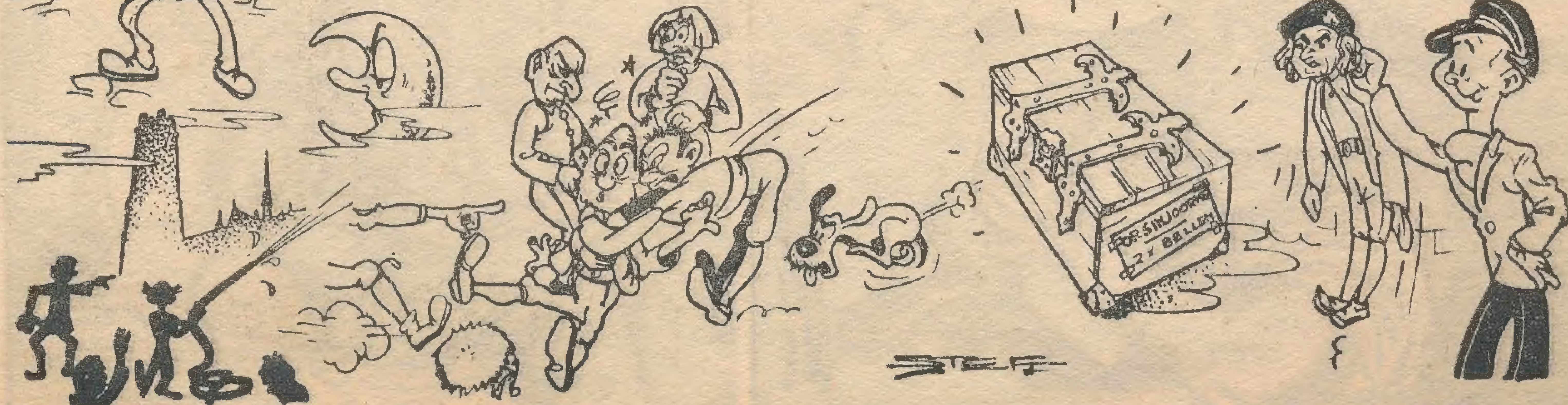
Dikwijls poogden de Antwerpenaren Op-Sinjoorken terug te halen, maar hij werd te goed bewaakt in de ommegang en verder rustte hij in een zwaar ijzeren koffer. Maar eens toch, zo vertellen de Antwerpenaars, zal een sinjoor hem terughalen en deze zal een fortuin krijgen van onze Magistraat !...

Onze studenten hebben geen fortuin gekregen... Het was dan ook maar een legende ! Maar zij, en ook de « magistraat » en alle Sinjoren en Maneblussers hebben er heel wat pret aan beleefd !

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN ! ! !

Je toegenegen aartsrakker,

SNUFFELTJE.

Ons burgerlijk vliegtuigen-register

RMU, De Havilland D. H. 82 A Tiger Moth, Royal Motor Union, Luik.

RSP, Percival Proctor, F. Bouillon, St-Jans-Molenbeek.

RVA, Piper Cub L-4H, Regie van Luchtwegen, Brussel.

RVB, Fieseler Storch, idem.

RVC, Piper Cub L-4H, Soc. Belge de Démonstr. Aéron., Brussel.

RVD, Buecker Bestmann, Regie van Luchtwegen, Brussel.

SBA, Douglas C-47, Sobelair, Brussel.

SBB, Douglas C-47B, Sobelair, Brussel.

SBC, Douglas C-47A, idem.

SBE, idem.

SBF, idem.

SCC, Piper Super Cruiser, Aero Club de La Meuse, Temploux.

SCH, Piper Super Cruiser, Cogea, Brussel.

SGT, Aeronca Chief. Soc. Générale des Textiles, Zottegem.

SIX, Miles M. 38, G. Loix, Brussel.

SNA, Junkers Ju 52/3 m., Belgische Staat, Brussel.

SNB, idem.

SND, idem.

SOC, Piper Cub L-4H, La Route de l'Air, Bierset.

SPA, Piper Cub L-4H, Aero Club van Spa, Spa.

SRA, Avro Anson I, Belgian Air Service, St Lamberts Woluwe.

SRX, Stampe-Renard SR6, Stampe en Renard, Evere.

SVE, Stampe Vertongen SV 4B, Stampe en Vertongen, Deurne-Antwerpen.

TIA, Tipsy Belfair, E. O. Tips, Gosselies.

TIB, idem.

TIC, idem.

TIT, Tipsy Junior, E. O. Tips, Gosselies.

TMA, De Havilland D. H. 82 Tiger Moth, Cogea, Brussel.

TMB, idem.

TON, iper Cub L-4H, Club Aeron. Luxembourgeois, Virton.

TRI, S.N.C.A.N. 1203, G. Triffaut, Marchienne-au-Pont.

TWB, Aeronca L-3, Coca, Brussel.

TWE, Aeronca Champion, Aero Club de la Meuse, Namen.

TWF, Aeronca L-3, Coca, Brussel.

TWG, Aeronca Champion, Aero Club de la Meuse, Temploux.

TWH, Aeronca Champion, A. Guelton, Guignies.

TWJ, Aeronca Champion, Aero Club de la Meuse, Temploux.

TWM, Aeronca Chief, A. Mauthin, Grimbergen.

TWN, Aeronca Chief, Aero Club de la Meuse, Temploux.

GEHEIME BOODSCHAP

R4P 425 64X2 6J43 K845 R3JP N 346 +9XR —MZ45 4+4354 RDH4X F6J43 NH9XR P29 X654 23JK4 C 208— P64N4 M4NM 3SX CH34 NZ3 JN H46 92X4M9 X2— OD4R 4M43 SJ4S4 ND9N H9DZ4 N960X R23JK5 423JK 3KZ9L H9XR 4XNS XCHR3 J 14N.

D4Z4 +4X K54 XNC20 8N340 + SR4D4NZ —NX4S29 5M9 XR 9XN X34 M9N 714R64 2X4 NH— XR.

Vragenbus

RODE ADELAAR. — 1. Ja, de Nederlandse Marine Vliegdienst maakt inderdaad gebruik van Catalina's en Mitchell's. We menen echter te weten, dat de Mitchell's weldra afgeschaft zullen worden. - 2. Ja, zodra dit mogelijk blijkt, zullen we eens schrijven over de vooroorlogse uitrusting van de Marine Luchtvaartdienst. - 3. Er bestond in feite geen afzonderlijke Italiaanse Marine Luchtvaartdienst. De z.g.n. « Aviazione per la Marina » was een onderdeel van de « Regia Aeronautica » (Koninklijke Italiaanse Luchtmacht). Het is dus moeilijk te zeggen, wat de uitrusting er van was. Inderdaad, bij alle opgaven van de uitrusting der « Regia Aeronautica » die we bezitten, wordt ale materiaal dooreen vermeld. Er wordt geen afzonderlijke opgave gedaan betreffende de Marine. - 4. De zgn. « Zero » is in feite de Mitsubishi Navy O-jager. Amerikaanse Codenaam « Zeke ». De volledige Japanse nummering is A6M1, 2, 3 en 5. Het vliegtuig werd als begeleidingsjager gebruikt bij de aanval op Pearl Harbour in 1941. Er zijn minstens vier modellen van de « Zeke », nl. Model 1-1, Model 2-1, Model 2-2 en Model 5-2. Het is een toestel, dat zowel van landbases als vanaf vliegdekschepen gebruikt werd. Het is een vrijdragende laagdekker met stermotor, die verschilt alnaargelang het model. Alle gegevens en afmetingen verschillen alnaar model. Een eigenaardigheid van dit vliegtuig is, dat, alhoewel het gebruikt wordt aan boord van vliegdekschepen, de vleugels niet opklapbaar zijn. Weliswaar zijn vanaf model 2-1 de vleugeltippen opklapbaar, maar de eigenlijke vleugels vormen één geheel met de romp. Hierdoor wordt de bouw eenvoudiger en het gewicht minder. Dit belet echter niet, dat er begrijpelijke nadelen aan deze bouwmethode verbonden zijn. De bemanning bestaat uit één piloot. De bouw is geheel in metaal met dragende huid. Roeren bedekt met doek. Intrekbaar onderstel. Bewapening: twee kanonnen en twee 7,7 mm. machinegeweren. Twee bommen van 65 Kgr. Deze bewapening is voor alle modellen dezelfde.

FLYING ROBOT MAN 7321. — Je twee vorige vraagjes werden reeds beantwoord. Hier gaat dan het derde, nl. de beschrijving van de ERCOUPE. Een maatschets zullen we te zijner tijd opnemen. De Ercoupe — waarvan de juiste benaming feitelijk Model 415C is — is een product van de « Engineering and Research Corporation », gevestigd te Riverdale Maryland, Verenigde Staten van Amerika. Het toestel kwam voor het eerst uit in 1940, maar toen Amerika in de oorlog trad, werd alle werk aan het vliegtuig stopgezet. Na de oorlog kwam het toestel weer op de markt. Thans bestaan er twee uitvoeringen : de « Ercoupe Standard » en de « Ercoupe Club-Air ». Hier volgen de beschrijvingen :

ERCOUPE MODEL H-STANDARD. — Tweepersoons sportvliegtuig. Vrijdragende laagdekker. Middenpaneel van de vleugel vormt een geheel met de romp. Duraluminium liggers en ribben. Middenpaneel met metaalplaat en buitenpanelen met doek bedekt. Geheel metalen rolroeren. Geheel metalen romp met metalen bekleding. Vrijdragende staartvlakken met dubbel kielvlak en richtingsroeren. Geheel metaal. Vast onderstel met neuswiel. Lage druk banden en Goodyear-remmen. De mogelijkheid bestaat, het wielonderstel te vervangen door drijvers of ski's. De motor is een 75 P. K. sterke Continental C75 met vier cylinders. Luchtgekoeld. Sensenich tweebladige houten schroef. Cockpit met twee zitplaatsen naast elkaar. Besturing gebeurt uitsluitend door middel van handwiel. Geen voetenroeren. Ruime bagageruim achter de zitplaatsen. Spanwijdte 9,15 m. Lengte 6,32 m. Hoogte 1,80 m. Leeggewicht 370 Kgr. Lading 266 Kgr. Totaal gewicht 571 Kgr. Maximum snelheid 192 Kmu. Kruissnelheid 168 Kmu. Hoogtegrens 4270 m. Vliegbereik 720 Km.

ERCOUPE MODEL G-CLUB-AIR. — Is principieel gelijk aan de Standard, doch de cockpit uitrusting is geheel anders, en er is plaats voor een kind-passagier wegende maximum 34 Kgr. Indien deze zitplaats niet gewenst is, kan ze vervangen worden door extra reisgoed. Verder omvat de machine nog andere luxe-uitrusting w. o. radio, cockpit verlichting en verluchting. De motor is een 85 P. K. Continental. Leeggewicht 380 Kgr. Totaal gewicht 634 Kgr. Maximum snelheid 200 Kmu. Kruissnelheid 176 Kmu. Hoogtegrens 3360 m. Vliegbereik 690 Km. Afmetingen zijn dezelfde.

LUCHTVAARTLITTERATUUR

Zonder reclame te willen maken, achten we het niettemin interessant, onze lezers het bestaan te signaleren van het 14 daagse blad « **Natuurwereld** » en wel, om de LUCHTVAARTRUBRIEK die er in verschijnt. Alvorens er ons verder over uit te spreken, moeten we eerst zien, wat deze rubriek zoal zal brengen. In ieder geval geeft genoemd blad een goed voorbeeld aan vele redacties. Onze Nederlandstalige luchtvaartlitteratuur in België, zal er, zo verwachten we, wel bij varen.

BOB.

ONS MAATSCHETSEN-HOEKJE

MIG FIGHTER

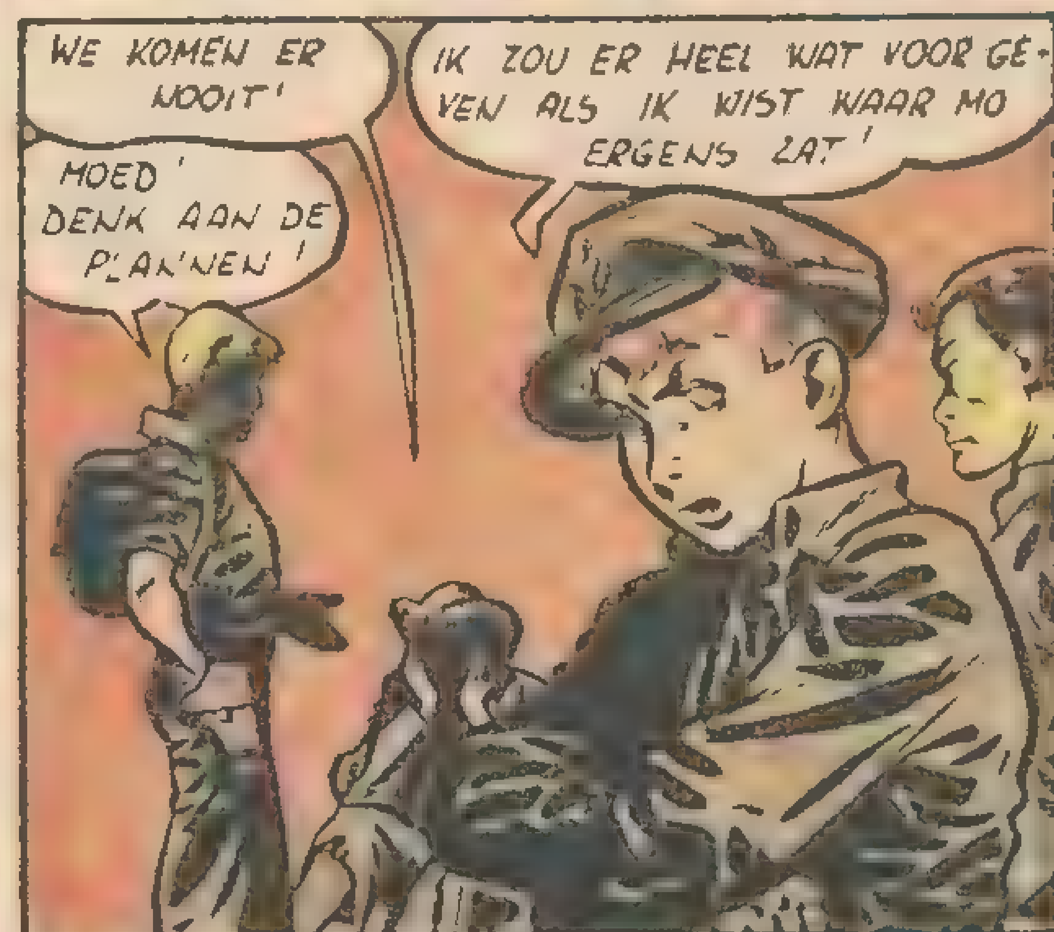
Russische straaljager. Twee straalmotoren met een stuwkracht van 1600 Kgr. Het type dezer motoren is niet bekend, doch waarschijnlijk zijn het verbeteringen van Duitse motoren. Afmetingen : Spanwijdte : 12,33 m. ; Lengte : 10,95 m. ; Maximum snelheid waarschijnlijk 965 Km.-u.

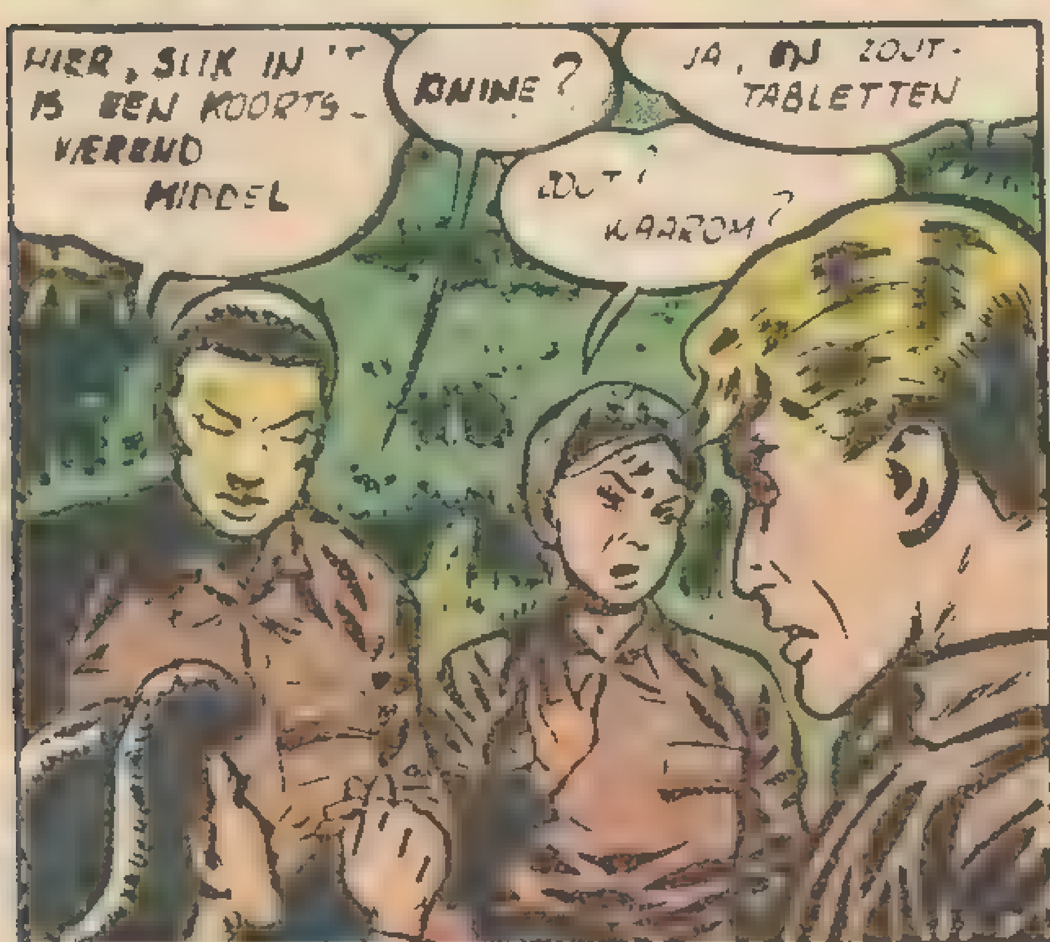
(The Aeroplane Spotter. - Copyright drawing.)

IN DE KLAUWEN van de ZWARTE DRAAK
UREN BAANT EEN MANNEN ZICH MET MOEITE EEN WEG DOOR DE JUNGLE

IK BEN DOODOP ! DOOR MIJN SCHULD !
OCH ! WE HEBBEN NOG MAAR EEN 500 KILOMETERTJES VOOR DE BOEG, JONGENS !

WE KOMEN ER NOOIT !
MOED ! DENK AAN DE PLANNEN !
IK ZOU ER HEEL WAT VOOR GEVEN ALS IK WIST WAAR MO ERGENS ZAT !

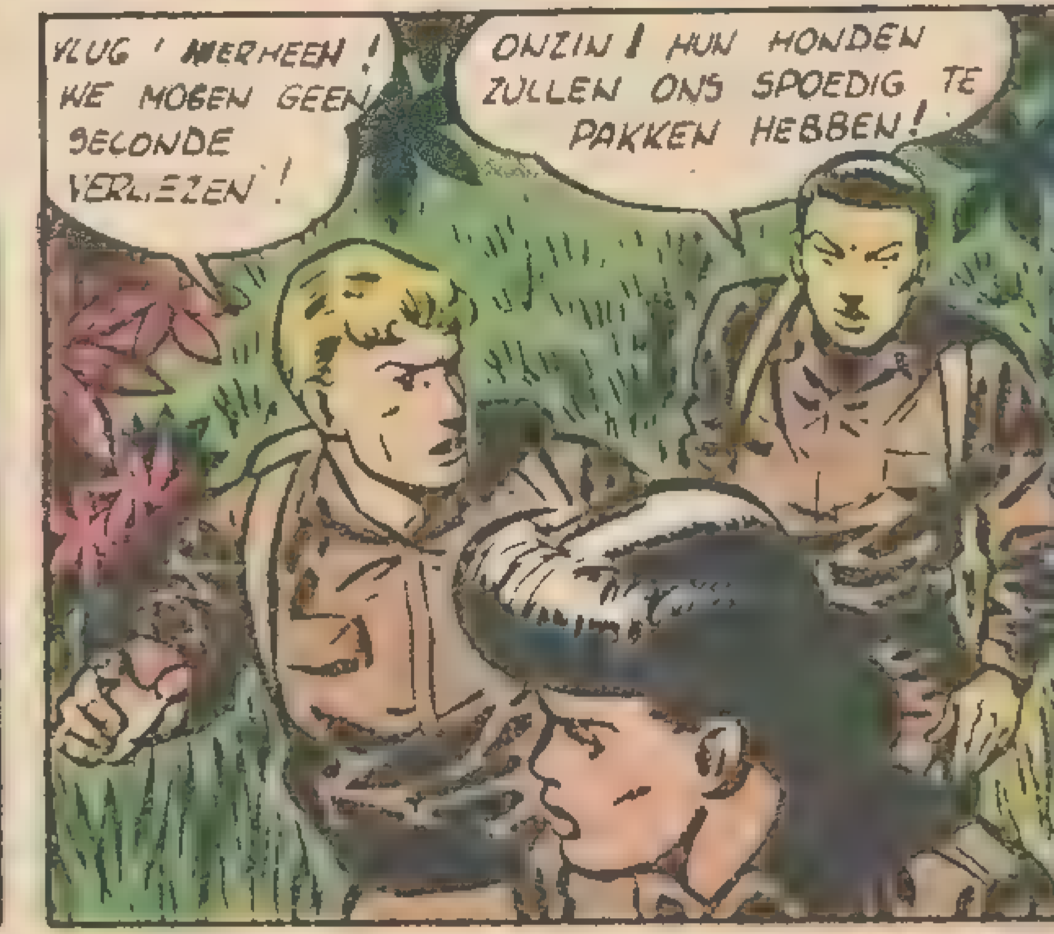

HIER, SLIK IN 'T IS EEN KOORTSWEREND MIDDEL
JA, EN ZOUTTABLETTEN
ZOUT ! WAAROM ?

OM AAN TE VULLEN WAT WE DOOR HET ZWETEN VERLIEZEN
EEN LEKKER MAAL !
KLAAR ? VERGEET NIET DAT DE JAPPEN ONS OP DE HIELEN ZITTEN

INTUSSEN, NIET VER VANDAAR
ALLE DROMMELS ! IK HEB MIJN TIJD VERKNOEID MET TE PROBEREN DIE MITRAILLETTE WEER OP DREEF TE KRIJGEN NU BEN IK HUN SPOOR KWIJT

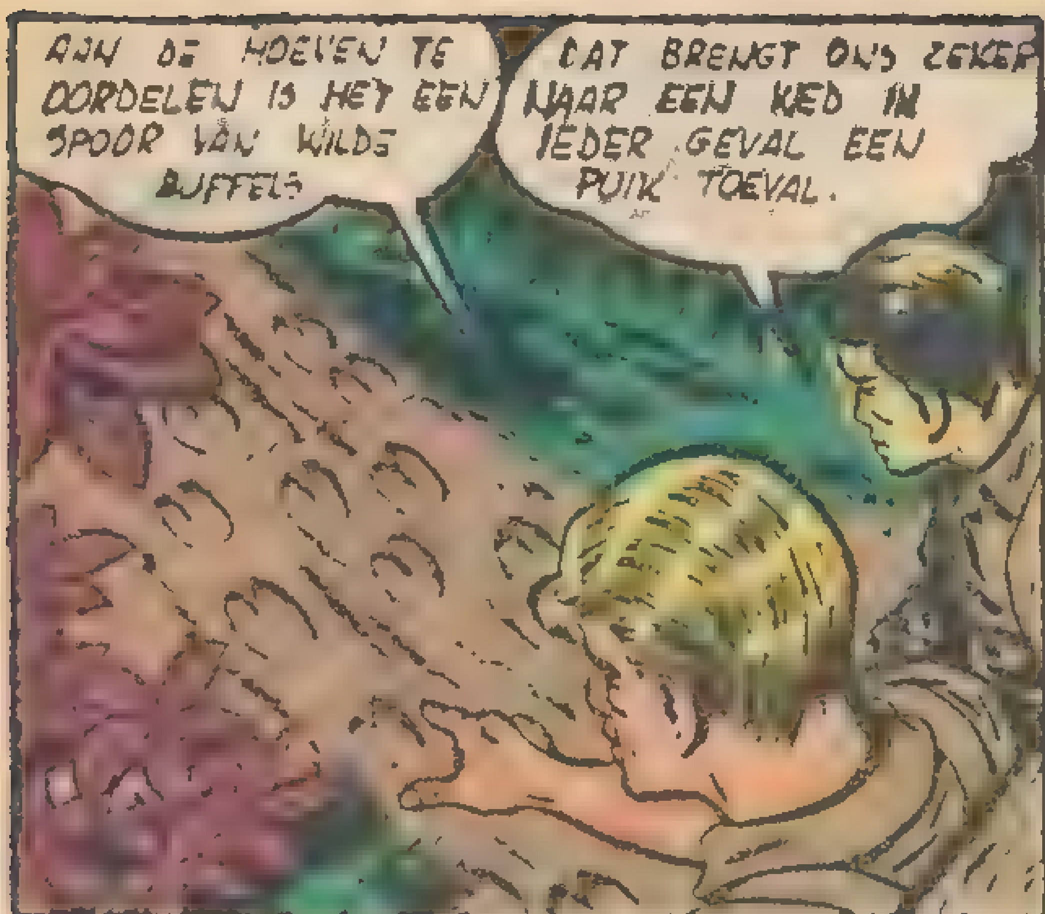

O ! OPGELET !
HOOR JE WAT ?
'K HEB OOK IETS GEHOORD !
MISSCHIEN DE TROMPET VAN EEN LOMPENKOOPMAN

HET KWAM UIT DIE RICHTING !
GEBLAF ! DE JAPPEN MET HUN HONDEN ! WE ZIJN INGEHAALD
DAT ONTBRAK ER NOG AAN !

VLUG ! WEERHEEN ! WE MOGEN GEEN SECONDE VERLIEZEN !
ONZIN ! HUN HONDEN ZULLEN ONS SPOEDIG TE PAKKEN HEBBEN !

WE KOMEN NIET MEER VERDER
DAAR IS EEN OPEN PLEK !
EEN SPOOR VAN EEN KUDDE ! LATEN WE 'T VOLGEN !

DE OGENBLIK
DE HONDEN BLAFFEN ! DE YANKEES MOETEN HEEL DICHTBIJ ZIJN.
HUN SPOREN ZIJN NOG VERS ! ALS WE ZE TE ZIEN KRIJGEN GEVEN WE HUN AANSTONDS DE VOLLE LAAG !

AAN DE HOEVEN TE OORDELEN IS HET EEN SPOOR VAN WILDE BUFFELS
DAT BRENGT ONS ZEKER NAAR EEN KED IN IEDER GEVAL EEN PUIK TOEVAL.

LIEVE KLEINE BUFFELTJES, 'K ZOU JULLIE KUNNEN OMHELZEN!
VERWACHT ER MAAR NIET TE VEEL VAN! BUFFELS ZIJN WOESTE EN NIJDIGE DIEREN, DIE ZELFS DOOR DE OLIFANTEN GEVREESD WORDEN!

HALT!
HEMEL DE BUFFELS!

INDERDAAD, OP EEN PAAR METER AFSTAND, BIJ EEN DRENKPLAATS, IS EEN KUDDE BUFFELS BEZIG HAAR DORST TE LESSEN.

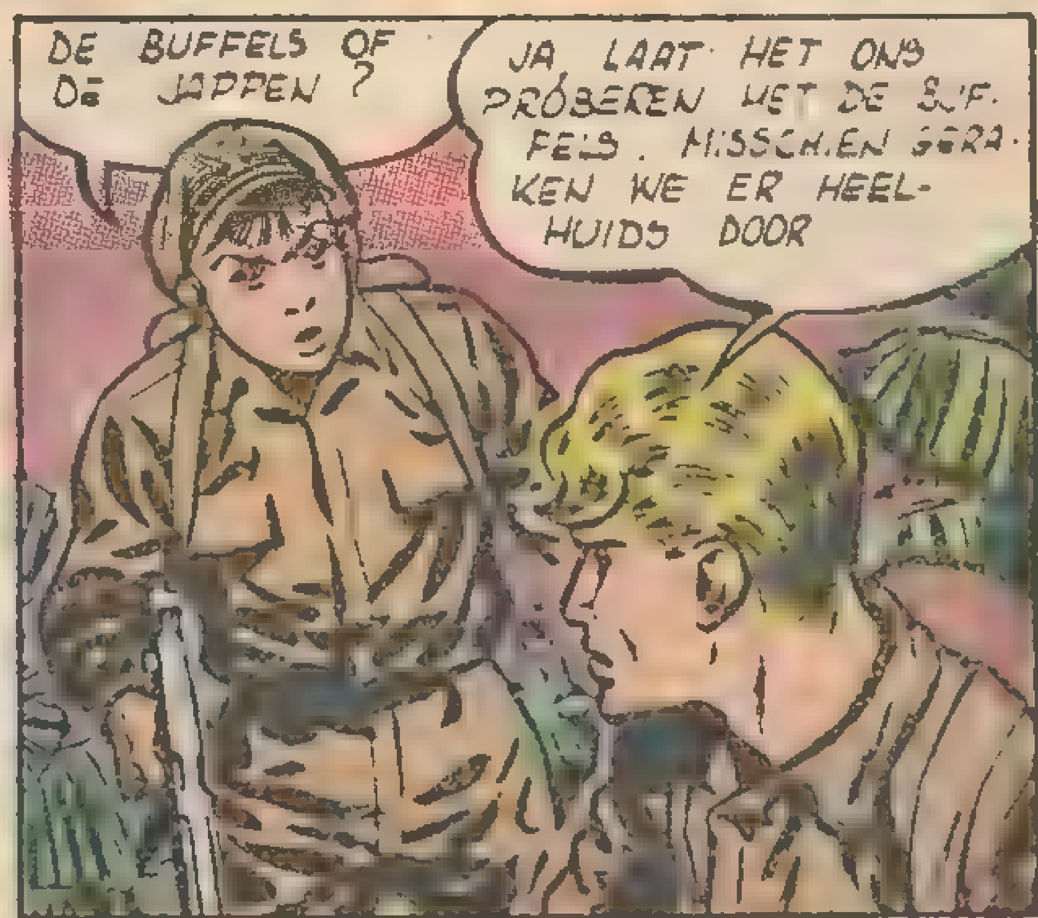

EEN HELE KUDDE ZE VERSPERREN ONS DE WEG!
IK HAD BETER GEZWEGEN!

WE LATEN ONS TOCH NIET AFSCHRIKKEN DOOR EEN KUDDE LOMPE KOEIEN!
WIL JE ONDER HUN HOEVEN VERTRAPPELD WORDEN OF AAN HUN HORENS GEREGEN? VERGEET NIET DAT EEN BUFFEL VOOR NIETS ACHTERUITDEINST!

BIJ HET MINSTE GEBAAR LOPEN ZE ONS ONDER DE VOET!
RECHTSOMKEERT, JONGENS!
TE LAAT!

SUSAN HAD GELUK
WE ZITTEN NETJES IN DE VAL TERUGGAAN IS ONMOGELIJK. WE MOETEN KIEZEN
VOORUIT!

HOOR JE DAT GEBLAF? DE JAPPEN MET HUN HONDEN!
ZE ZIJN EEN ANDERE RICHTING INGESLAGEN

DE BUFFELS OF DE JAPPEN?
JA LAAT HET ONS PROBEREN MET DE BUFFELS. MISSCHIEN GERAKEN WE ER HEELHUIDS DOOR

DIE BEESTJES ZIEN ER NIET ZO KWAAD UIT.
SHUT UP! JE MAAKT ZE ONRUSTIG!
ALS WE ONS KALM HOUDEN, GAAN ZE MISSCHIEN UIT ELKAAR

ALS IK BEDENK, DAT IK ER VAN DROOMDE TOREADOR TE WORDEN!
ENKEL SCHIETEN ALS HET WERKELIJK NODIG IS!
HOOR JE ZE SNUIVEN! DAT IS EEN SLECHT TEKEN ... REVOLVERS KLAAR!

HUP ROBBEDOES

KEUZE NAAR CIJFERS

Ons voetbalfestijn nadert met rasse schreden.

Dat verhit de gemoederen! Mijn rakkers krakelen over de opstelling. Flip middenvoor?... René op de rechtervleugel?...

Robbedoes heeft als kapitein alle mogelijke moeite zijn gezag te handhaven.

— Meneer Frank, helpt u me een handje, alstublieft!...

Ik zeg niets, maar haal mijn gereedschap weer voor de dag. Kalmpjes poot ik mijn ton opnieuw midden op het veld, plant mijn bezemstokken en hang er hier en daar een touw tussen. Op 65 meter afstand van het doel zet ik een horde neer, die anders gebruikt wordt bij de paardenrennen.

Als alles klaar is, trommel ik de candidaten voor de wedstrijd bijeen.

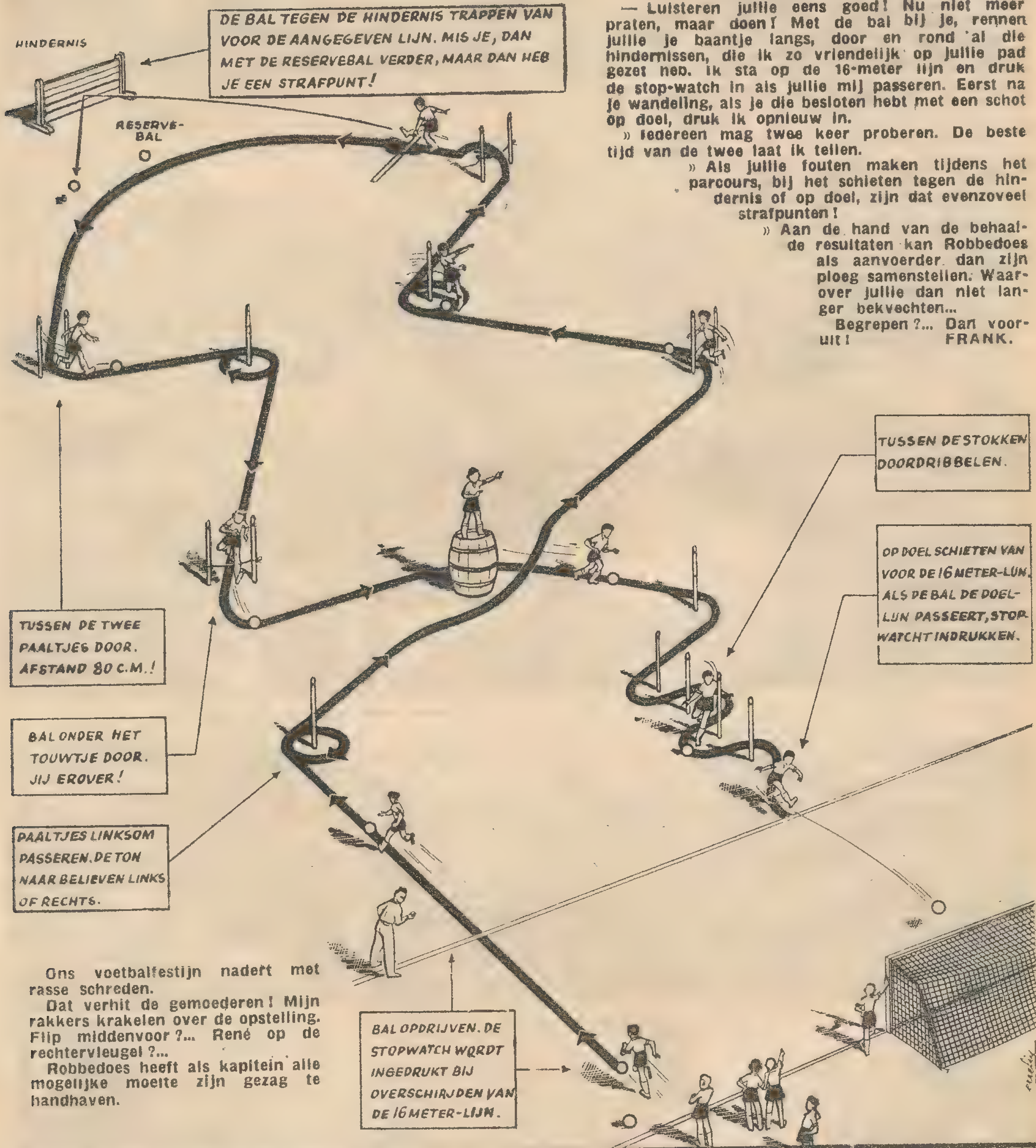
— Luisteren jullie eens goed! Nu niet meer praten, maar doen! Met de bal bij je, rennen jullie je baantje langs, door en rond al die hindernissen, die ik zo vriendelijk op jullie pad gezet heb. Ik sta op de 16-meter lijn en druk de stop-watch in als jullie mij passeren. Eerst na je wandeling, als je die besloten hebt met een schot op doel, druk ik opnieuw in.

» Iedereen mag twee keer proberen. De beste tijd van de twee laat ik tellen.

» Als jullie fouten maken tijdens het parcours, bij het schieten tegen de hindernis of op doel, zijn dat evenzoveel strafpunten!

» Aan de hand van de behaalde resultaten kan Robbedoes als aanvoerder dan zijn ploeg samenstellen. Waarover jullie dan niet langer bekvechten...

Begrepen?... Dan vooruit! FRANK.

41b — ARMEN TEGELIJK IN DE HOOGTE, DAN RONDZWAAIEN. OEF. 16 EN 112 COMBINEREN. ARMEN AFWISSELEND NAAR RECHTS EN NAAR LINKS.

42b — MARCHEREN MET GROTE STAPPEN EN BREDE ARMZWAAI. – FLINK STAPPEN, BREED ZWAAIEN!

43b — OP DE RUG LIGGEND OVEREINDKOMEN MET LINKERHAND AAN RECHTERBEEN EN OMGEKEERD. – ARMEN GESTREKT LANGS HET LICHAAM.

142 — HANGEND HANDEN VAN ELKAAR EN NAAR ELKAAR TOEBRENGEN. – AAN TAFELRAND. MET LICHTE ARMBEWEGINGEN. OPPASSEN!

Over Ezels gesproken !...

DE EZEL heeft het in onze streken moeten afleggen tegen het paard. Dat was een edeler, sterker en trouwer huisdier dan Grauwtje en gehinnik schijnt welluidender te zijn dan gebalk ! Maar wat een leedvermaak moeten de weinige ezels, die er in onze Kempen nog te vinden zijn, niet voelen, als ze het paard weer onttroond zien door... de auto !

In Mesopotamië moet er een ezelsras geleefd hebben dat buitengewoon woest onstuimig was en daarom uitstekend geschikt voor krijgsbedrijven. Zo mag het ons niet verwonderen, dat een beroemd kalief van Bagdad als erenaam « De Ezel » droeg.

Nu nog zijn in de warme landen de ezels door geen andere lastdieren te vervangen daar juist zij tegen de grootste hitte en vermoeienis bestand zijn. Onze ezeltjes zien er wat oud en versleten uit en slaan een droevig figuur Maar dat schijnt te wijten te zijn aan de kou, de regen en wat weet ik meer.

Een « ezel » is in ons spraakgebruik niet alleen een « eenhoevig zoogdier van het geslacht der paarden », maar dient ook als minder vleiende benaming voor een domoor, die... geen langoor is ! Verder wordt de standaard, die het doek van een schilder draagt ook ezel genoemd, al is het dan een schildersezel. En vaak heet op school de schraag voor het bord ook ezel.

Toen Piet Kwabbernoot laatst voor het bord geroepen werd, zei de meester misprijzend, dat er een ezel voor en achter het bord stond, waarop ons schaap van een ezel toen heel onnozel achter het bord ging kijken en wij allen in een lach schoten, omdat toen Piet er achter en de meester zelf er voor stond ! Ja, we zijn wel eens ondeugend ? Dat was echter voor de vacantie. Daarna zijn we ernstiger geworden. De meester vroeg bij die gelegenheid ook aan Piet of hij wist wat een ezelskakebeen was. Waarop onze Kwabber heel onschuldig naar zijn eigen kinnebak wees :

— Hier dit, meester !...

Maar... we springen van de os op de ezel of als je dat beter verstaat « van de hak op de tak ». Wel wil ik je nog verklappen dat P. K. geen

ezel is, die zich tweemaal stoot aan dezelfde steen !

Aan de Kaap zijn ook ezels. Kaapse ezels dus maar die jullie beter kennen onder de naam van **zebra's**.

Een Kaffervrouw trok eens met zo'n troep dieren voorbij juist toen de Boerenschool uitging.

— Dag ezelmoeder schreeuwden de jonge Boeren

— Dag kinderen, riep de vrouw terug.

Denk nu niet te min van de ezels. In het gebruik vallen ze heus mee. Een ezel ziet scherper, hoort en ruikt beter dan een paard en kan zich ook stukken beter oriënteren. Er moet in Napoleon's tijd een ezel geweest zijn, die door de keizer aller Fransen van zijn baas gevorderd werd voor het leger Zeer tegen zijn zin moest het beestje mee met de legertrein over de grote Sint Bernard. Maar eenmaal in Italië zag die domme ezel de kans schoon, er vandoor te gaan en op zijn eentje nogmaals de tocht over de Alpen te doen en terug te wandelen naar zijn baas ! Na vier dagen was Grauwtje weer thuis en had 130 Km. afgelegd. Die had dus postduiveninstinct !

Ezelinnenmelk werd vroeger als schoonheidsmiddel en geneesmiddel aangewend. Toen koning Frans I van Frankrijk eens ernstig ziek was, liet men helemaal uit Constantinopel een beroemde dokter komen. Die kwam, zag en... schreef ezelinnenmelk voor, om daarna weer rustig naar de Bosphoros te trekken. Maar de koning genas !

Zelfs na zijn dood is de ezel nog een nuttig beest. De huid is zo dik (vandaar dat onze held weinig of niets van stokslagen voelt), dat men er onverslijtbare trommelvellen van fabriceren kan ! Er zit nog meer muziek in een ezel. Naar het schijnt kan men van zijn holle beenderen prachtig klinkende fluiten maken.

Inheems zijn de ezels in de steppen van Azië, waar ze in het wild leven en in kudden, alnaar het seizoen, naar het Noorden of het Zuiden trekken.

Voor meer dan 5.000 jaar echter werden ze al huisdier en zo vinden we hen afgebeeld op de pyramiden bij de oude Egyptenaren.

Rasezels werden in Arkadië (in Griekenland) gekweekt. Er bestaat nog een rekening op naam van een Romein, die evenveel neertelde voor zijn stamboekexemplaar als tegenwoordig de nieuwste Chevrolet kost !

Vergeet niet, dat de oersterke Samson duizend Filistijnen versloeg. Ja, maar met een ezelskakebeen, dat die keer wel niet van P. K. geweest zal zijn !

Over ezels en ezelsoren zou nog heel wat meer te vertellen zijn. Maar besluiten we met de eer, die niemand anders dan O L Heer Zelf aan Grauwtje bracht, door gezeten op een ezelin als Vredevorst Jerusalem binnen te trekken Vandaar zeggen de mensen, dat de ezel in de tekening van zijn vel nog altijd een kruis op zijn rug draagt !

J. G.

Een Doorzetter

Onlangs kwam ik nog eens de naam tegen van een van mijn vroegere studiemakkers. Hij studeerde tegelijk met mij voor dokter : Clem Jantzen.

« Slagen als Jantzen » was een vast gezegde, om aan te geven, dat een schijnbaar hopeloze zaak toch nog voor elkaar kwam.

Jantzen zelf was geen domoor, maar ook geen groot licht. Hij ging regelmatig over, toen hij nog op middelbare studie was en slaagde dragelijk voor zijn eindexamen. Maar eenmaal op de universiteit, kwam hij machtig naar voren. Niet doordat hij gekke stuipen uithaalde, integendeel! Het was een eerlijke, frisse, open kerel, die bedrieglijk de indruk maakte, dat bij hem alles vanzelf en van een leien dakje ging. Nooit bij mijn weten bleef hij het antwoord schuldig op de vragen van zijn professoren. Maar ik weet ook, dat hij hele nachten doorblokte.

Op zijn studentenkamer lag op zijn tafel een doodgewone schoollei, want hij wilde zoveel mogelijk papier sparen en zijn ouders niet onnodig op kosten jagen. Dat waren kleine boeren, die juist op de grens woonden. Ik weet niet meer, of de schuur of de waterput nog op ons grondgebied stond! Nooit ging Clem naar bed, of hij had eerst zijn colleges voor de volgende dag tot in de puntjes voorbereid.

Maar één keer heb ik hem op een college afwezig gezien. Dat was toen hij 's nachts over zijn lei in slaap gevallen was en van vermoeienis niet meer op tijd wakker werd.

Zijn verstand was niet buitengewoon, zoals ik al zei. Alleen, hij slaagde schitterend, omdat hij geen kruimel tijd onbenut liet.

— Ik kan mijn oude luitjes toch niet langer laten tobben dan nodig is, zei hij eenvoudig.

Dat « oude luitjes » klonk in zijn mond helemaal niet oneerbiedig. Vader en moeder Jantzen waren mensen, die 't niet breed hadden. Dat een van hun zoons dokter wilde worden, daar stonden ze zelf verbaasd over. En meer nog over het feit, dat ze het ook konden bekostigen! Maar... wat al offers moesten daarvoor niet worden gebracht! Het was een hele eer, een jongen op de universiteit te hebben, maar een eer, die harde offers vergde.

Het studiegeld, de boeken, het kosthuis, kleren en reizen, het kostte allemaal zoveel, dat het huishouden drastisch moest bezuinigen.

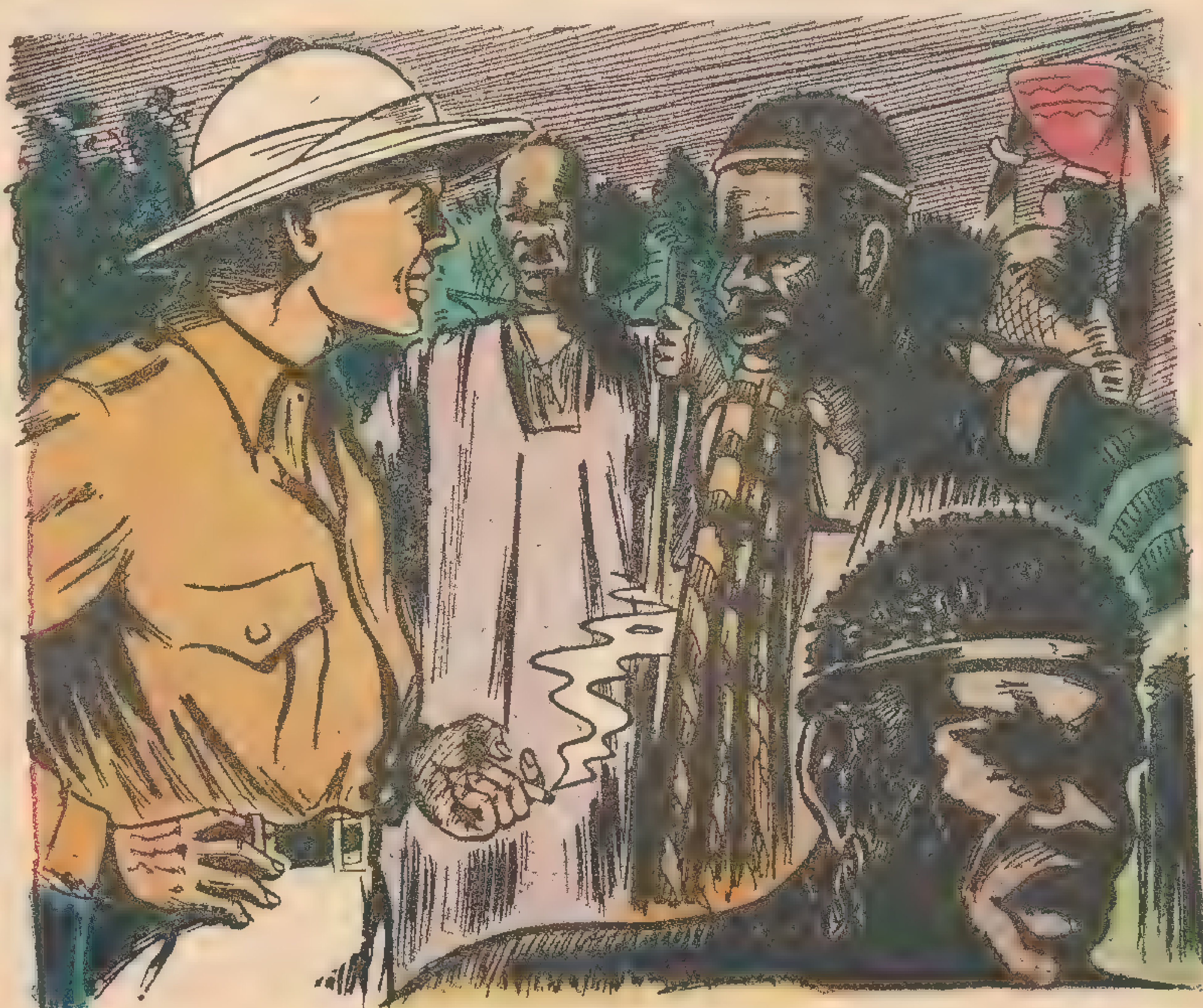
Op een goede dag zei vader Jantzen, dat de tabak van tegenwoordig toch niet meer dàt was. Hij zou het roken maar opgeven. De pijp werd weggeborgen helemaal achter in de la van de grote kast. Moeder zei niets, maar inplaats van nieuw goed aan te schaffen, zat ze hele dagen te verstukken en te verstellen. Het goed kon nog best een tijdje mee!...

En dat alles om Clem zoveel mogelijk zonder zorgen te laten studeren!

Clem echter begreep, wat zijn ouders voor hem moesten opbrengen en was er dankbaar voor. De student werkte als een paard en hoopte op die manier vlugger klaar te zijn. Dat lukte hem, natuurlijk door de grootste inspanning van zijn kant!

Toen begonnen de moeilijkheden eerst voorgoed!

Clem was nu arts, maar... geen geld om zich een practijk te kopen of zich ergens te ves-

tigen. Hij kon niet wachten tot patiënten kwamen opdagen. Hulp van anderen wilde hij niet aanvaarden, daar was hij te fier voor. Wat kon hij dan doen? Inwonend geneesheer worden in een ziekenhuis? Militaire dokter? Daar voelde hij niets voor. Toen zag hij in een der grote bladen een advertentie. Een bekende firma, die in Congo zowat overal plantages en ondernemingen had, vroeg om een jonge arts. Het was een goede plaats, de voorwaarden bevielen Clem en hij werd grif aangenomen. Dokter Jantzen vertrok.

In de streek, waar hij terechtkwam, begon hij met zich te verdiepen in alle soort ziekteverschijnselen, die daar voorkwamen, en waarvoor hij het nodige studiemateriaal bij elkaar sleepte. Vooral de slaapziekte richtte daar onder de inlandse bevolking enorme verwoestingen aan. Daar ging hij met hart en ziel aan staan.

Hij had niet alleen te vechten tegen de bacillen, maar evengoed tegen het wantrouwen en de onwil van de bevolking. Als een neger wist, dat hij aangetast was, kroop hij weg en de familie hielp hem zich te verbergen! Ofwel de zieken trokken de brousse in, als de blanke medicijnman kwam opdagen! Had Jantzen maar eenmaal zijn hielen weer gelicht, zo kwamen ze te voorschijn en kon de tovenaar aan het werk! Die genoot meer vertrouwen (of was vrees de drijfveer?), dan alle «toubib»s samen.

Hoe vaak zat dokter Jantzen 's avonds moe en afgeslaafd onder zijn muskietennet. Dan vroeg hij zich af, waartoe al zijn zwoegen hier diende. Het was om de moed erbij te verliezen. Hij had gedacht toch langzamerhand die inboorlingen voor zich en zijn kunde te winnen, maar het leek wel, of hij niets opschoot. Was het geen dwaasheid hier langer te blijven hangen? Met zijn contract kon hij ook elders werk krijgen, uitsluitend voor de Europeanen bijvoorbeeld...

Maar dan kwam de oude Jantzen weer boven! Hij moest en zou doorzetten. Hier lag zijn arbeidsveld, hier had hij te vechten tegen die verschrikkelijke slaapziekte. En Clem hield vol.

Op zekere dag kwam in alle vroegte een neger hem opzoeken. De man had dagen gelopen, kwam uit een der verste dorpen van het district. Dokter Jantzen had de man behandeld en zijn slaapziekte volkomen genezen gekregen. Die man kwam nu zijn dankbaarheid betuigen...

Begon het te dagen in die zwarte koppen? Er waren meer genezenen op dat dorp! Clem erheen en... waarachtig, het hele dorp nam deze keer niet de vlucht. Integendeel, andere zieken — waren er zoveel? — lieten zich behandelen. Dat was het begin van de overwinning. Drie jaar later was dokter Jantzen de afgod van de streek en kwamen de zwarten van heinde en ver om zich te laten verzorgen. Er werd een noodhospitaal gebouwd en de dokter leidde meerdere zwarten op tot ziekenverplegers en zelfs een of twee tot zijn assistenten.

Juist toen hij met verlof wilde gaan, brak de oorlog uit. Die domme oorlog, die alles weer op losse schroeven zou zetten!

Voor Jantzen bracht hij nog een pijnlijke verrassing mee. De militaire autoriteiten hadden last gekregen, alle onderdanen van vijandelijke mogendheden in een concentratiekamp samen te brengen.

Jantzen, die zich nooit om zijn nationaliteit bekommerd had, en helemaal in zijn werk was opgegaan, werd er zo plotseling bruut aan herinnerd, dat hij eigenlijk Duitser was. Het woonhuis waar hij geboren was, stond op Duits gebied en vader was Duitser!

Iedereen begreep, dat dit bevel voor deze dokter ongedaan moest worden gemaakt en spoedig werden pogingen daartoe in het werk gesteld. Maar intussen moest gehoorzaamd worden en werd ook dokter Jantzen in het kamp ondergebracht.

In de ongeregeldheid der eerste dagen brak daarenboven in het kamp cholera uit. Dokter Jantzen deed het onmogelijke voor zijn zieken. Nee, hij liet zich ook in deze allermoeilijkste omstandigheden niet terneerslaan. Hij was en bleef Clem Jentzen! Ook dit onweer zou overdrijven en achter de wolken scheen de zon. Optimist zijn, nu vooral! En hier had hij weer een nieuwe taak, worstelend tegen de cholera met zo goed als geen geneesmiddelen.

Hij ging van brits tot brits, sprak de zieken moed in, gaf goede raad, deed, wat hij kon. De volgende dag had hij het zelf te pakken. Hij moest blijven liggen en wist, dat dit het einde was. Zijn grootste kruis was, dat hij anderen nu niet meer kon bijstaan en dat zijn werk in de wildernis nu waarschijnlijk geen opvolger zou hebben...

De derde dag stierf Clem Jantzen. Het bevel tot zijn onmiddellijke invrijheidstelling kwam twee uren te laat!

De missionaris, die hem in zijn laatste ogenblikken bijstond, beloofde hem, zijn uiterste best te doen, dat zijn levenswerk zou worden voortgezet. Eerst toen kon deze zieke in vrede sterven.

— Meer dan mijn leven kan ik toch niet geven, zei hij glimlachend. Ik wil niet meer angstig zijn voor de toekomst. Alles gaat zo snel voorbij!... Nu al is het de grote rust hierboven...

Geen grafsteen versiert zijn laatste rustplaats. Zijn naam echter leeft voort en geestdriftige opvolgers zullen zijn werk voltooien.

W. M.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21. Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 29 Juli tot einde September :

VOOR NEDERLAND : Fl. 3.50.

VOOR BELGIE : Fr. 56.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Laat ons trachten met vereende krachten zoveel mogelijk knolletjes op onze knollentuingrond uit te planten.

Helaas, we moeten beginnen met het vermelden van een droevig feit ! Verreweg het beste opstel van deze week is de idealistische bijdrage van **KROLLEKE** uit **Lokeren.** Maar... zoals reeds eerder gebeurd is, zou dit rakkeresje een hele knollentuin voor haar alléén moeten hebben om te kunnen zeggen, wat ze te zeggen heeft ! Dat gaat toch niet... Onder het motto van de Nederlandse journalist Boissevain « Zeg me, hoe ge uw avond slijt, en ik zal u zeggen, wie ge zijt en welke toekomst u aangrijnst of tegenlacht », geeft Krolleke haar gepeinzen, geweven in nog wat natuur-romantiek. Ach, waarom dat alles toch zo langdradig, zoals de titel al genoeg laat zien ? Had er nu eens doodgewoon « De Daad » boven gezet. Om Krolleke niet helemaal te leur te stellen en ze toch even te belonen voor haar zwoegen, volgen hier enkele aanhalingen, die ook Snuffels instemming ten volle hebben :

« Je leven kan schoon en goed worden, omdat je weet, wat kunst is. De kunst brengt mee de drang naar schoonheid. Zo zal je leven gericht staan naar het schone gaan naar het goede...

» Ben je het onstandvastige, koppige bakvisje, dat hunkert naar wat echte vriendschap, wat echt geluk, en het soms heel tevergeefs zoekt in de milde avond, omdat je met iedereen overhoop ligt ?... Voor mij is het je harde kop, die dikwijls oorzaak is van je ruzie met anderen. Om je toekomst mooi te maken, om gelukkig te zijn : probeer wat meer toe te geven en durf je fouten eens erkennen ! Dan krijg je vanzelf weer vrienden...

» Denk je 's avonds aan wat je worden wil, aan je beroep ?... Durf je instaan voor een levend ideaal en er je leven voor geven als het moet ? Want je hebt toch zeker ingezien, dat alleen de nuchtere daad Vlaanderen nu nog helpen kan ! »

Prachtig is dat ! Mocht iedereen doen als jij : eens ernstig nadenken over dat grote probleem. Dan zou de daad ook niet wegblijven en wat zou het dan weer goed zijn in Vlaanderen !...

Proficiat, Krolleke !

Nog een Lente-nakomertje plaatsen we, omdat het fris is. Een eersteling van **JIM MORRISON** uit **Ninove !**

DE LENTE

Eindelijk is de lente er !

Je voelt het ! Je bent zo licht als een pluimpje, zo rap als een vis, die spartelend voorbijschiet, zo vinnig als een vogel.

Je hart popelt van onbeschrijflijke vreugd. Je bloed stroomt vrijer.

Je ziet het. De bomen botten, de koeien stoeien, de schaapjes dartelen over hun groen tapijt. De vogels kwetteren, dat horen en zien vergaat. De kinderen springen juichend door het gras. De zonnestralen koesteren de zieken, wekken weer vreugde bij somberte.

De eerste gewassen, jeugdig en groen, schieten op. Weg zijn ellende en verlatenheid. Iedereen schept weer moed en kracht en begint een nieuw leven. Vreugde en welvaart voor allen !

JIM MORRISON uit **Ninove.**

DON JUAN uit **Oostende** heeft zijn knol herhaaldelijk geschaafd en ziet hier dan ook het resultaat prijken. Gruwelijk anders, die oorlogshistories !

NACHTVLUCHT BOVEN BERLIJN

Zwaar ronkten de motoren van de machtige B. 17 « Liberator » door de koele nachtlucht. Wat verder volgden de anderen in groepen van vijf.

Plots flitsten een drietal zoeklichten aan en hun gele stralen zwaaiden door de lucht. Opeens hadden ze een der Liberators te pakken. Weldra donderde het vijandelijk afweergeschut en floten de granaten. Vuurrode luchtkogels verdwenen in het luchtruim, gevolgd door hevig ratelen der luchtmitrailleuses.

Hoog in de lucht trachtte de zilveren vogel uit het verblindend zoeklicht te geraken. Terwijl rondom hem zwarte wolkjes openspatten en luchtkogels rakelings langs hem heenstoven.

Plots sloeg een grote steekvlam uit de linkermotor. Het vliegtuig verloor hoogte.

« HET DONCK MEER »
getekenknold door BLONDIE uit Berlare.

Witte vlekjes ontplooiden zich in het luchtruim: de bemanning redde zich.

Intussen lag Berlijn onder de dreiging der bommenwerpers. Temidden een onbeschrijfelijk gedonder der uit alle monden vurende kanonnen volbrachten de piloten hun vreselijke taak. De bommenluiken werden geopend. En daar tuimelde de bommenlast in de gapende diepte. Beneden werd het een hel, honderden ton dynamiet kwamen op de hoofdstad van het Duitse Rijk terecht.

De woorden van Churchill werden waarheid, toen hij in de droevige dagen van Augustus 1940 verklaarde:

« Eens geven wij tiendubbel terug, wat zij o n s gegeven hebben. »

Met gedunde rijen keerden de « Liberators » terug en voerden piloten met vastberaden wil terug naar hun vaderland...

DON JUAN uit **Oostende.**

Dat ze in OOSTENDE ook vrolijker weten te knollen, bewijst **DE VALK 29.402** die een oude mop prachtig oppoetst en onze P. K. de broek aanmeet, letterlijk en figuurlijk!

WAT EEN GRAP!

Piet Kwabbernoot zijn kostuum begon er oud en vuil uit te zien. Een nieuw kopen? Daarvan was geen sprake: veel te duur!

Op een goeie dag hoorde Piet zeggen, dat in Frankrijk de kostuums veel goedkoper waren en toch van goede kwaliteit. Toen hij dat hoorde, nam hij de trein en reed de grens over naar Mulhouse (F.).

Daar stapte hij in een van de mooiste stoffenwinkels binnen en liet iets brengen naar zijn smaak. Spoedig was de koop gesloten. Het kostuum werd ingepakt en onze P. K. kon weer terug naar het Robbedoeshuis in Antwerpen.

Op zijn terugreis begaf hij zich naar de W.C. van de trein om zijn nieuw pak aan te trekken. Anders moest hij tol betalen aan de grens! Zijn oude spullen wierp hij maar door het raampje. Daarop opende Piet het pak, dat hem in het klerenmagazijn te Mulhouse was ter hand gesteld.

Piet verbleekte. Zijn acht haartjes rezen te berge... Hij vond... n i e t het elegante manskostuum, dat hij zo goedkoop had gekocht, maar... een pakje voor een kind van een jaar of zes!...

Toen de trein in het Centraal-Station van Antwerpen stopte, waren de reizigers niet weinig verwonderd, een heer in hemd, onderbroek, sokken en schoenen naar de uitgang van het station te zien stormen en als een bezetene in een taxi springen! Of ze in het Robbedoeshuis ook gelachen hebben!

DE VALK 29.402 uit **Oostende.**

Eervolle vermeldingen voor onze **Rode Pimpernel** uit **Amsterdam,** die heus wel eens beter was, **Winnetou 30.436** uit **Gent** met zijn eigen werk en naverteld opstelknolletje; voor **Tonny Bolsius 28.830** uit **Kortrijk,** die ook P. K. op de korerl neemt en **Blonde Tijger 30.121** uit **Staden.**

DE WESP uit **Heist op den Berg** wijst op een pikwegknol van Kleine Bever 27.618 « Jan viert Moeder ». De wesp schrijft: « ... Alleen heeft Kleine Bever enkele zinnen laten wegvallen en anderen samengevat. Ik denk, dat hij eens moet kijken naar het reglement, dat aan het poortje van onze knollentuin hangt... » Goed gezien en goed gezegd, Wesp! Een trouwe lezer en waker, **WILLY VAN C.** uit **Hombeek-Heike** verwijt Kampioen 16.390 uit Wichelen, dat diens opstelknol « Hannibal's waagstuk » verdacht veel lijkt op het beroemde sonnet « Hannibal » van Prosper van Langendonck. Dat was Snuffel ook al opgevallen, maar daar hij de tekst niet bij de hand had, kon hij niet controleren. Willy zorgt daar nu voor. Maar... daarmee komt Snuffel tot de conclusie, dat er veel « eigen Werk » in het knolletje van Kampioen steekt! Zeker, er zijn enkele zinnen te woordelijk overgenomen en zo had er beter vermeld kunnen staan « Vrij naar P. v. Langendonck », maar anderzijds komt de uitbreiding der gedachten wel degelijk uit de koker van Kampioen en mogen we dat als « eigen werk » beschouwen. Ik denk, dat Willy, bij rustig doornemen van b e i d e teksten, ook wel tot die slotsom komt.

Linoleumsnede van LOEKIE uit Oostende.

DE NACHTHAVIK 30.419 uit **Almelo (Ned.)** doet ons het volgende kunstje aan de hand. 1. Neem een boek. - 2. Kies een willekeurige bladzij. - 3. Kies daarvan een der bovenste 9 regels. - 4. Op deze regel een van de eerste negen woorden kiezen. - 5. Het cijfer van de bladzijde verdubbelen. - 6. Daarna met 5 vermenigvuldigen. - 7. 20 bijtellen. - 8. Het getal van de gekozen regel bijtellen. - 9. 5 bijtellen. - 10. Met 10 vermenigvuldigen. - 11. Het getal van het gekozen woord bijtellen. - 12. 250 aftrekken. - Het getal, dat je dan overhoudt geeft in één cijfer: bladzijde, regel, woord. Klopt het, of niet?...

In het dichterknollenperk zetten we **WATERRAT** uit **Battel** te prijk met zijn vers op Vlaanderens grootste dichter. Inderdaad kan « wijl » ook « terwijl » betekenen en moet P. K. zich gewonnen geven. Maar Snuffel raadt je het gebruik van woorden af, die enkel hun bestaan nog maar rekken in... een woordenboek, als er zoveel springlevende voor in de plaats zijn gekomen!

'K HEB GEZELLE...

'k Heb Gezelle gezien in dromen,
Gezelle, idool van 't gedicht...
'k Heb Gezelle bij me zien komen,
En hij heeft me toegeknikt.

'k Heb Gezelle bij me zien komen,
Hij streelde me peinzend op 't hoofd...
Toen verzonk hij zelf in dromen...
Heeft hij in m'n dichtkunst geloofd?

— Mocht ik zelf als Gezelle komen,
's Nachts, als 't donker is en stil;
En een jongen strelen in dromen,
Die ook dichter worden wil.

WATERRAT 27.764 uit **Battel.**

De poëzie van **MARROBE** uit **Sint Genesius-Rode** kan Snuffel om het onderwerp, dat behandeld wordt, hier niet bespreken. Vier je dichterslust eens op àndere dingen bot, Walter! Je zult zien, dat het ook veel gezonder is! Wel kan ik je zeggen, dat er nog een heel lange weg moet worden afgelegd, eer we aan echte poëzie toe zijn... Lees goede voorbeelden, maar ga dan je eigen weg.

Een eervolle vermelding voor « Kind'ren, speel maar » van **Ri-Rank** uit **O. L. Vrouw-Lombeek,** dat geen vooruitgang brengt en voor het dichterwerk der twee samenwerkende poëten **Old Shatterhand 30.132** en **Witte Veder** uit **Eksaarde!**

Een zeer eervolle vermelding verdient het tekenwerk van **d'Artagnan 30.409** uit **Eppegem.** Houd vol, Richard! **De Zwarte Ridder 28.138** uit **Antwerpen,** de tekenknollen en raadsels van **Buck Danny 30.374** uit **Lier** en het nageknolde vliegtuig van **William D. L.** uit **Knokke.** En daarmee is alle plaats bezet!

Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes! Gedrieën groeten wij jullie allerminzaamst en roepen hartelijk: tot ziens!

Knollenplanter,
SNUFFEL.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1: Amerikaanse uitdrukking voor instemming. - Haartresje. — 2: Knoest in het hout. - Afk. van naschrift. — 3: Bepalend lidwoord. - Rekbare, elastische stof. — 4: Hogeschool. — 5: Grote nood, zeer behoeftig. - Tussenwerpsel, sa.

VERTIKAAL

1: Grauwgrijs zangvogeltje. — 2: Op dit ogenblik. — 4: Eerste vrouw. — 5: Kantoorbediende. — 6: Niet koud, heet. — 7: Werpkoord met strik of lus. — 8: Aandeel, toegekend part. — 9: Afk. van Item. — 10: Luizenei, klinknageltje. — 11: Platte sneeuwschaatsen. — 12: Boomarm.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 2: PO. - DE. — 3: PAPIERLINNEN. — 4: KURKETREKKER. — 5: DO. - NEST. — 6: MUIT. — 7: RE. — 8: EN.
Vertikaal. — 1: OM — 2: URN. — 3: UNIE. — 4: PRET. — 5: AKS. — 6: PET. — 7: PIT. — 8: WOERT. — 9: RE. — 10: LK. — 11: IK. — 12: NE. — 13: NR. — 14: MADE. — 15: REN.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik, Scenario van P. DURBIN

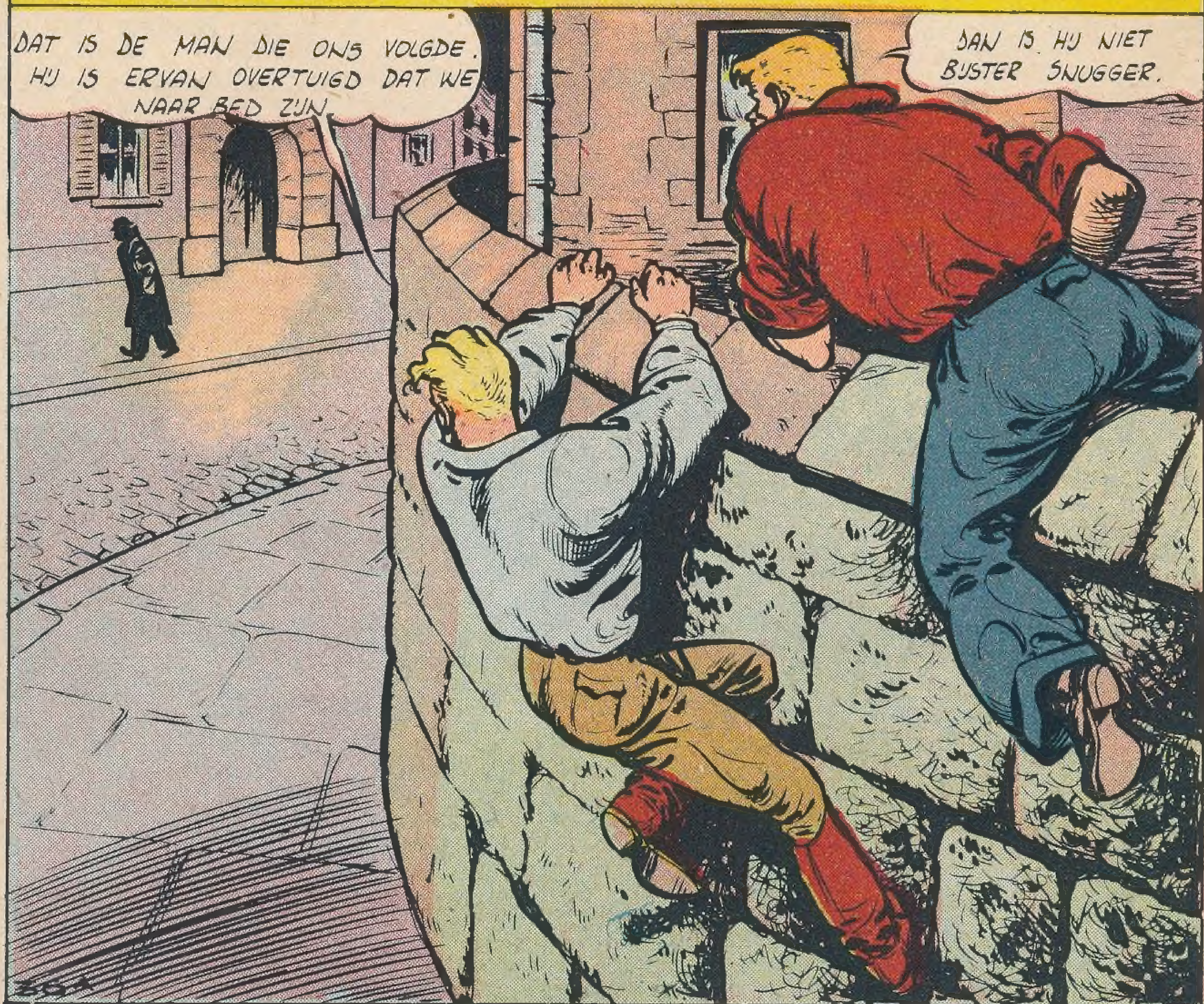
de BLAUWE SPERWER

door Sirius

DOOR EEN LIST WETEN ERIK EN LARSEN, DE MAN DIE HEN VOLGT KWIJT TE RAKEN EN WORDEN NU ZELF BESPIEDERS.

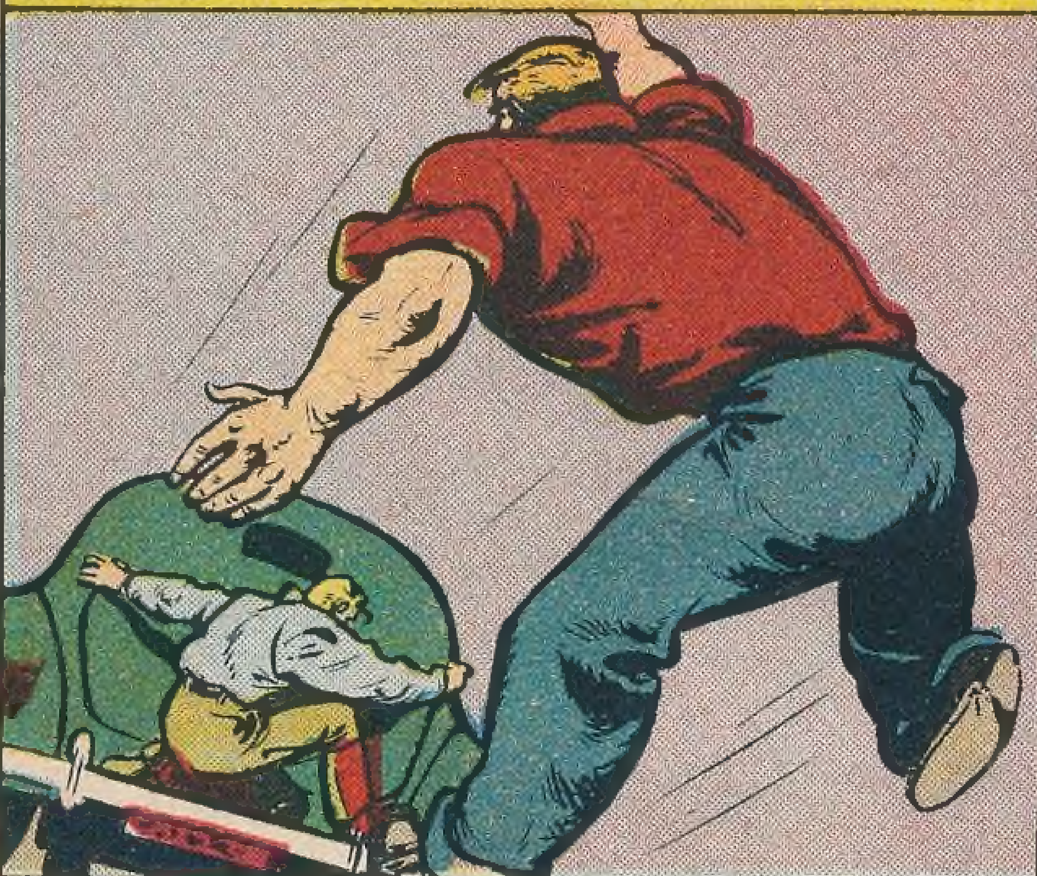
ERIK EN LARSEN KRUIPEN OVER DE MUUR DIE DE TUIN VAN HET HOTEL OMSLUIT.

OP HET OGENBLIK DAT DE WAGEN START NEEMT ERIK EEN AANLOOP...

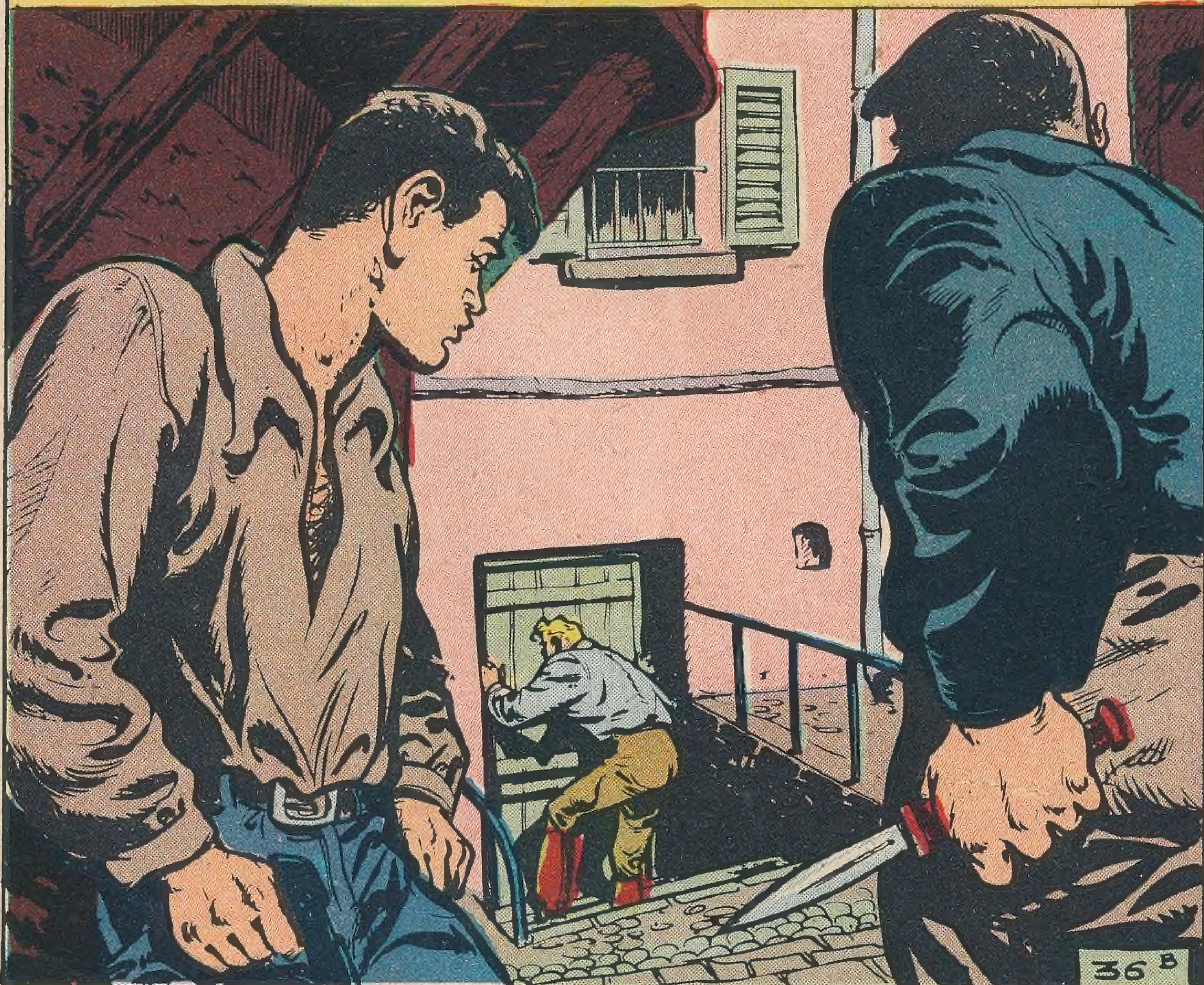
...EN KLEMT ZICH ACHTER AAN DE WAGEN VAST.

DE TAXI STOPT VOOR EEN STRAATJE IN EEN ACHTERBUURT. ZONDER ERIK OP TE MERKEN STAPT DE MAN NAAR EEN HERBERG.

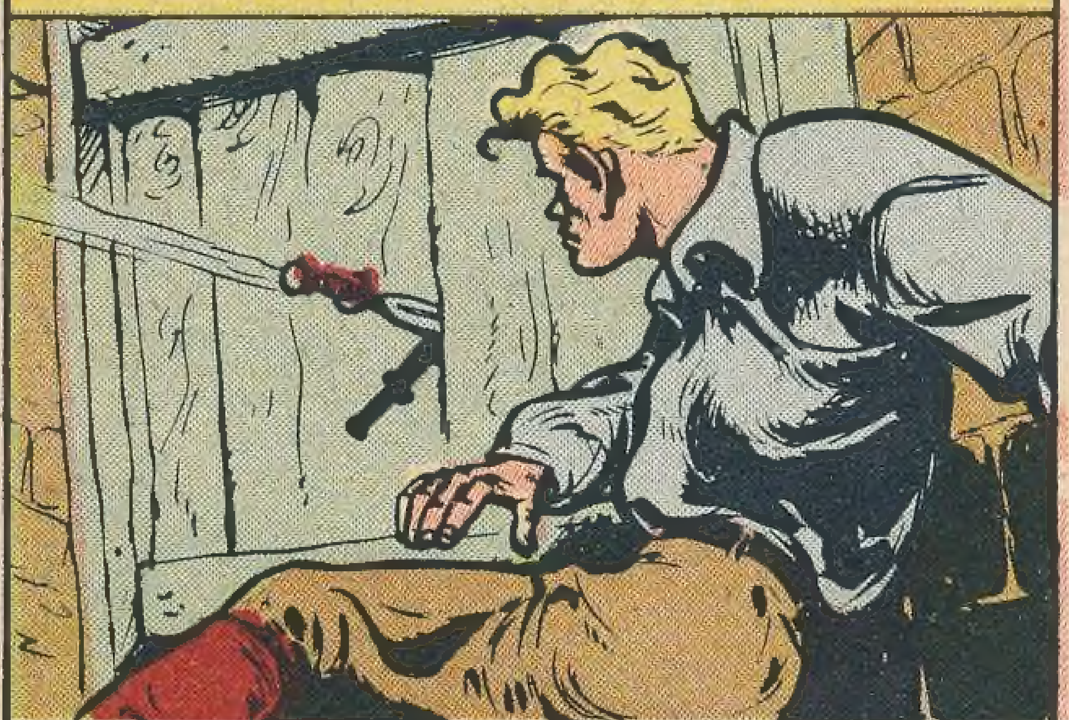
ERIK STAPT OP DE DEUR TOE EN KIJKT DOOR EEN SPLEET VAN HET GORDIJN DAT VOOR DE DEUR HANGT. TWEE SOMBERE SCHADUWEN TREDEN TE VOORSCHIJN UIT EEN HOEK.

ERIK VOELT ECHTER ONRAAD NADEREN ALS EEN LICHTE LUCHTTRILLING.

HIJ SPRINGT ACHTERUIT, OP HET OGENBLIK DAT EEN MES ZOEVEND DOOR DE LUCHT FLUIT EN TRILLEND IN DE DEUR BLIJFT STEKEN.

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
ALS DE PROFESSOR HET TOESTEL WIL GRIJPEN VALT HIJ IN DE "DUIVELSPUT".

HELP !!
VLUG ! MISSCHIEN KAN IK ZIJN VOETEN NOG TE PAKKEN KRIJGEN ...

DE "VAT-FENH-LING" VOLGEN MET BELANGSTELLING DE HOPELOZE POGING VAN KORDAAT...

MAAR HIJ KOMT TE LAAT ... BOLS VERDWIJNT IN DE DIEPTE...
TE LAAT ! GOD WEZE ZIJN ZIEL GENADIG !!

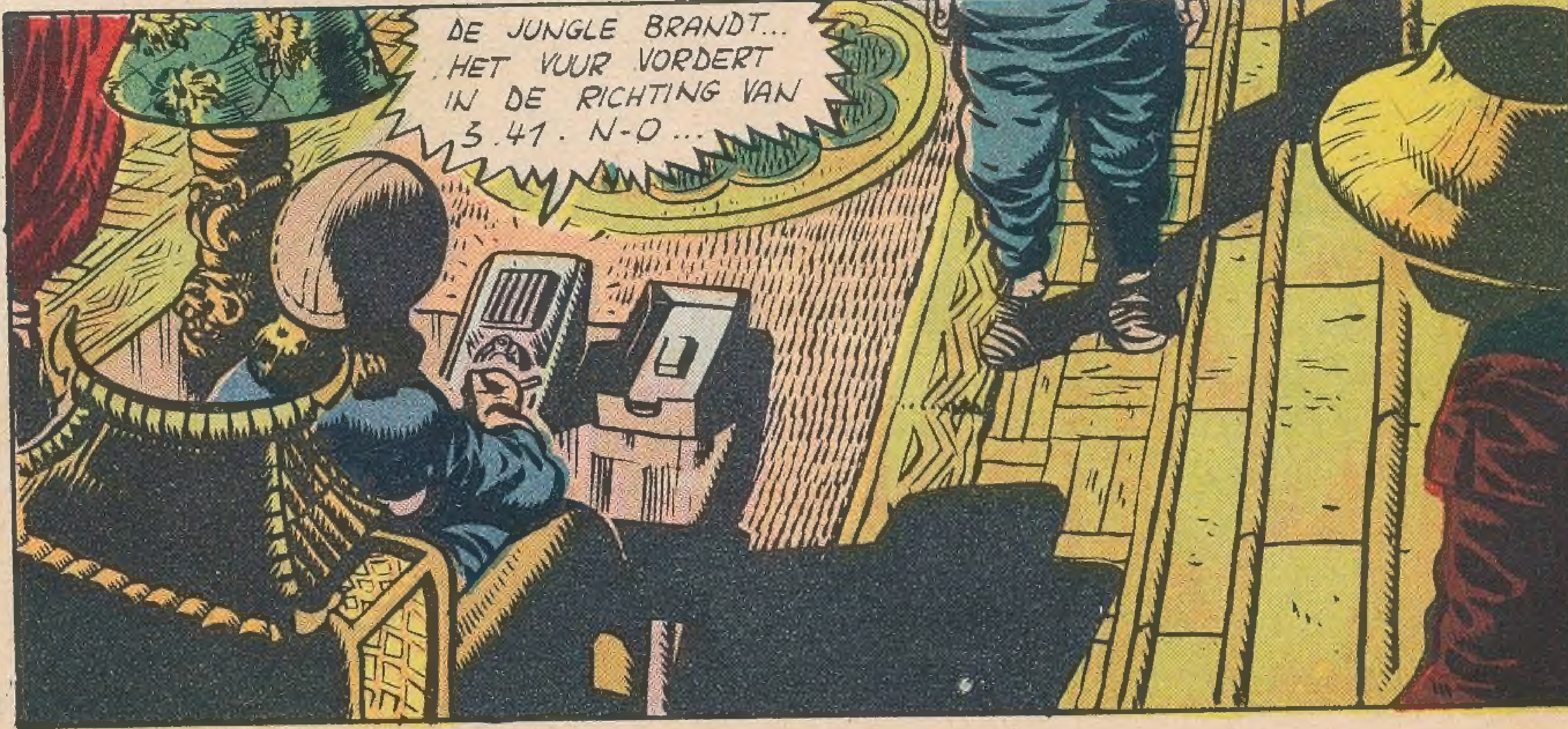

MACHTELOOS ZIET KORDAAT HET LICHAAM VAN PROFESSOR BOLS VERDWIJNEN IN DE ONPEILBARE DIEPTE VAN DE PUT...

NU SPIJT HET ME HEM MEE GELOKT TE HEBBEN IN DIT AVONTUUR ... WAT ALFRED BETREFT, DIE KRIJG IK WEL TE PAKKEN... NU GAAT HET TUSSEN ONS BEIDEN !!

INTUSSEN ...
'T IS GENOEG ! HOU MAAR OP !
TODOEN TSKANTOEY ARYAK! ARYAK!...

KIJK ! HET VUUR VORDERT. WE MOETEN DE BAAS WAARSCHUWEN...
IK DOE HET ONMIDDELLIJK !
PAAPE XXIV

ENKELE KILOMETERS VAN DAAR...
HALLO ? HALLO ? KAPITEIN ? EEN BERICHT VAN B... JA ... EEN BERICHT...

DE JUNGLE BRANDT... HET VUUR VORDERT IN DE RICHTING VAN S.41. N-O ...

de BAARD en de KALE

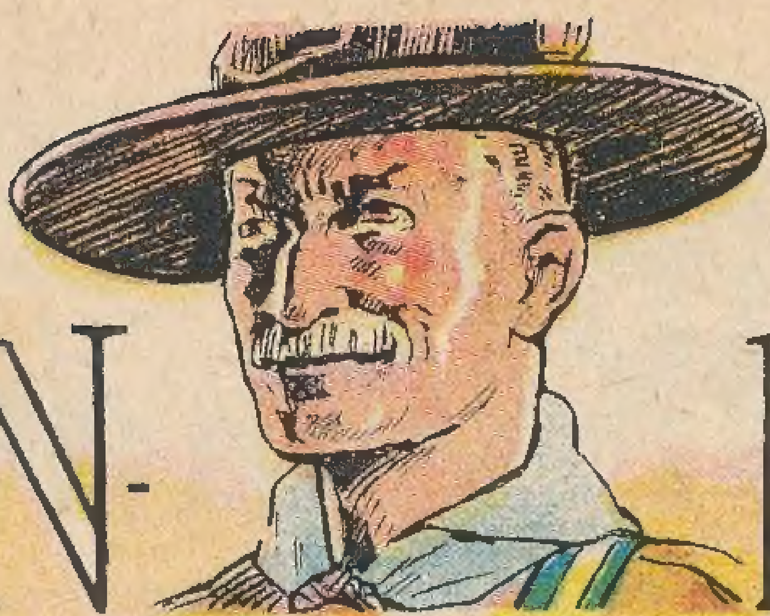

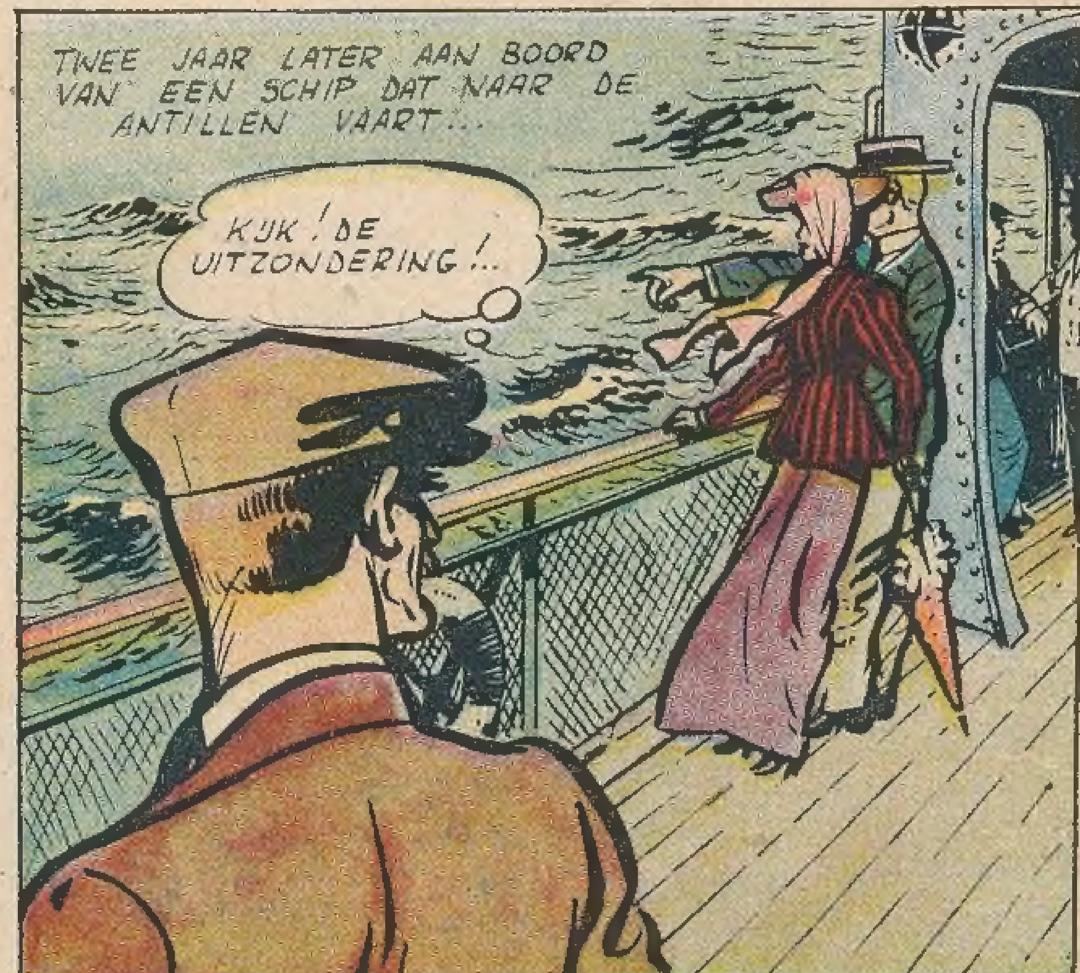

BADEN- POWELL

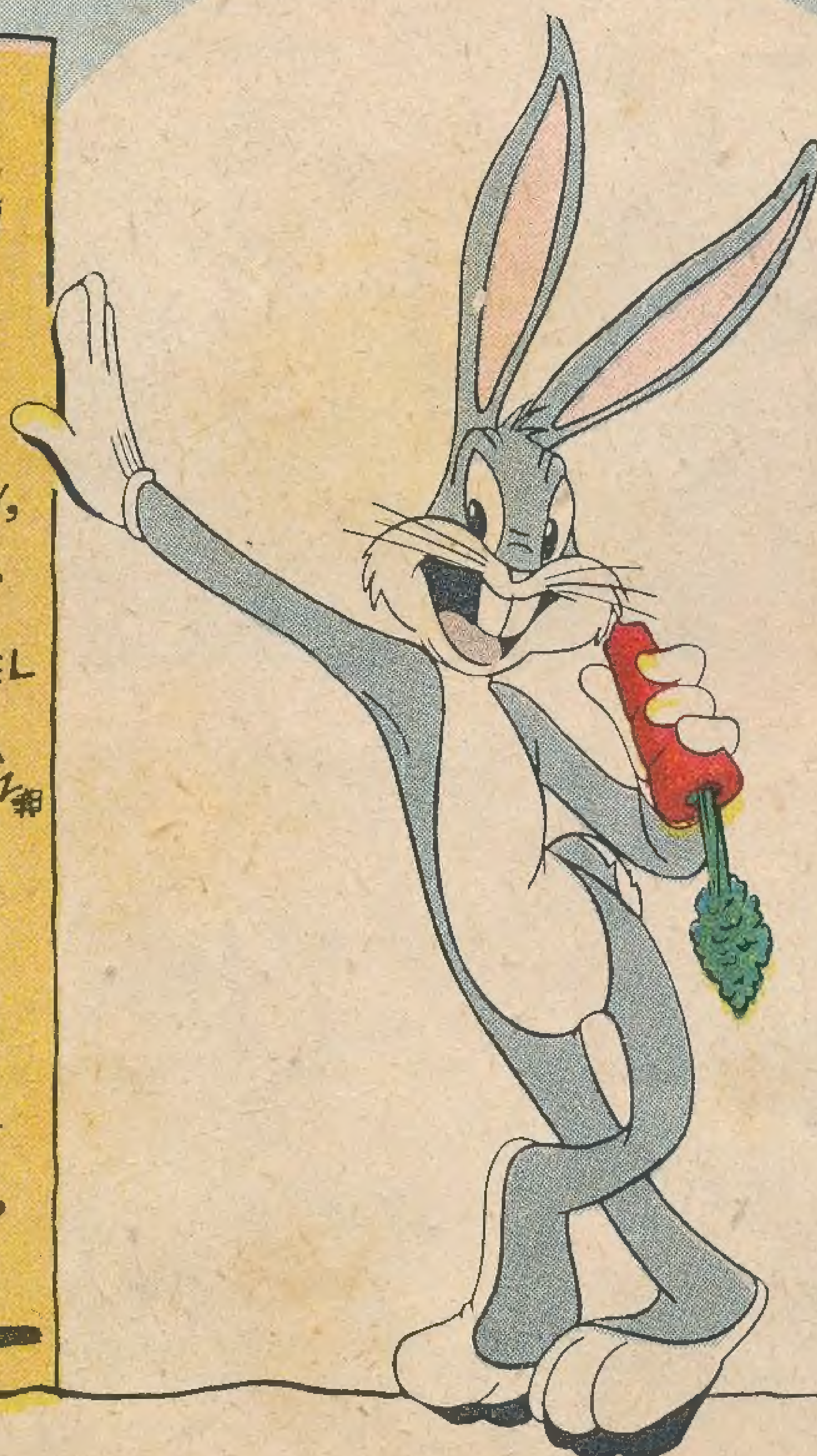

EINDE

GOEIEDAG ALLEMAAL!

IK MOET ME ZEKER WEL NIET VOORSTELLEN, ZOALS ZE DAT DOEN IN DE GRRROTE WERELD. JULLIE KENNEN ME NATUURLIJK AL VAN DE TEKENFILM EN WE ZIJN AL VRIENDEN. IK VOEL ME IN ELK GEVAL DE VRIEND VAN ALLE ROBBEDOEZEN VAN DE WERELD.

EN VANAF VOLGENDE WEEK WORDEN DE VRIENDSCHAPPELIJKE BANDEN TUSSEN ONS NOG NAUWER AANGEHAALD. WANT WE ZULLEN ELKAAR NU ELKE WEEK ONTMOETEN EN SAMEN DE MEEST BONTE AVONTUREN BELEVEN. ZOALS IK MEZELF KEN EN ZOALS IK JULLIE KEN, ZULLEN WE GAUW DOLVEEL VAN ELKAAR HOUDEN.

BESTE ROBBEDOESGROETEN,

Bunny

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.